

OPVOERING

Om dit werk te kunnen spelen, hebt u zowel de tekst nodig als de toelating tot opvoering ervan.

De toelating tot het opvoeren van de tekst wordt enkel gegeven op voorwaarde dat u ook de toelating tot het printen van de tekst bekomen hebt.

Printen van de tekst

- Toneelfonds J.Janssens bvba geeft u de toelating exemplaren te printen van het beschikbaar gestelde bestand voor gebruik door de regisseur, de spelers, het decorteam, het technisch team en de souffleur van uw toneelgroep.
- De exemplaren kunnen uitsluitend verspreid en gebruikt worden binnen de eigen toneelgroep en mogen niet aan anderen dan de hierboven opgesomde gebruikers meegegeeld of doorgestuurd worden.
- Geeft u de exemplaren of het bestand door aan derden, zonder voorafgaande schriftelijke toelating van Toneelfonds J. Janssens bvba, dan zal u automatisch een tweede licentie voor het printen van de tekst aangerekend worden.
- De toelating tot het printen van exemplaren is slechts tijdelijk en geldt tot de datum van de eerste opvoering van uw productie.
- Wijzigingen in de tekst zijn slechts mogelijk na voorafgaande schriftelijke toelating van Toneelfonds J.Janssens. Wijzigingen zonder dergelijke toelating vormen een inbreuk op de auteurswetgeving.

Opvoering van de tekst

- Bij het bekomen van de toelating tot het printen van de tekst, ontvangt u van Toneelfonds J. Janssens een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be ➔ opvoering.
- ***Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen opvoeringsrechten.***

Indien het een vertaalde tekst betreft, ontvangt naast de oorspronkelijke auteur ook de vertaler een deel van de opvoeringsrechten. Het is mogelijk dat Toneelfonds J. Janssens slechts de opvoeringsrechten beheert van de oorspronkelijke auteur of slechts die van de vertaler. Als dat het geval is, wordt dit door Toneelfonds J. Janssens op de website gespecificeerd, alsmede (indien mogelijk) welke beheersvennootschap de andere opvoeringsrechten (van de vertaler of oorspronkelijke auteur) beheert. U zal dan eveneens de andere beheersvennootschap moeten contacteren om de toelating tot opvoering te bekomen. Ook op de factuur specificeert Toneelfonds J. Janssens of u betaalt voor het gebruik van het opvoeringsrecht van de auteur of voor dat van de vertaler.

- Het opvoeringsrecht wordt verkregen na het bekomen van de hoger omschreven toelating tot het printen van de tekst en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:
Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be
- Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op de website van Toneelfonds J.Janssens) te kennen en te aanvaarden.
Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.

- Het werk moet worden opgevoerd in de door de auteur voorgeschreven rolbezetting.
- **Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende tarieven voor opvoeringsrechten met 100% verhoogd.**

TARIEFCODE www.toneelfonds.be

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *MOTIE VAN WANRODE* op te voeren moet de naam van auteur *RAY COONEY*; vert. *Martine Deboosere* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

- **Vraag uw toelating tot opvoering aan voor de start van de repetities**
- **Meld tijdig alle wijzigingen in opvoerdata**
- **Betaal de opvoeringsrechten voor de première**
- **Veel plezier met dit project!**

© 1994 Toneelfonds J. Janssens/Ray Cooney
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

MOTIE VAN WANORDE
(Out of Order)

Een blijspel in bedrijven

door

Ray Cooney

Vertaling : Martine Deboosere

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.2237

PERSONAGES

(4 dames - 6 heren)

RIK DE NEUCKER, een beminnelijk en succesvol man en één van de Staatssecretarissen in de huidige regering.

DE MANAGER VAN HET HOTEL, een strenge man.

DE KELNER, een gewiekste en uitgekookte oude bediende.

DE MEID, een mollige Italiaanse van in de vijftig.

JANINE WOUTERS, een knappe maar verwarde jongedame.

EEN LIJK, een onopvallende man van middelbare leeftijd.

JOS DEBOCK, een eerlijke en aangename man met een nerveus karakter.

RONNIE, een boze jongeman.

CHRISTINE, een knappe gedistingeerde vrouw van in de veertig.

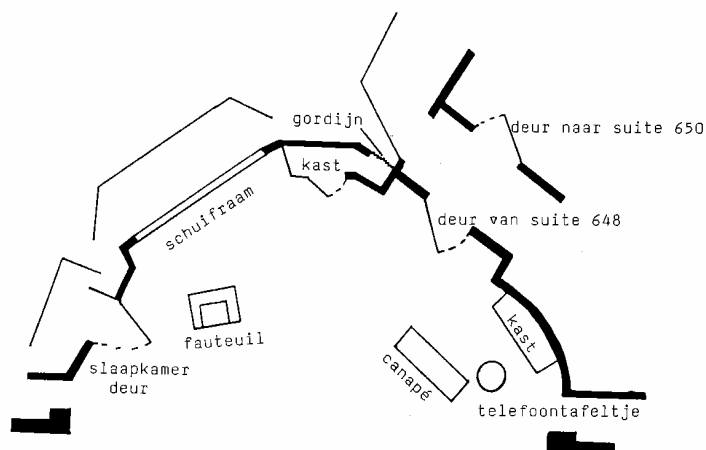
KAAT, een bazige maar knappe vrouw van in de veertig.

PLAATS : Een suite in het Albert I hotel op een avond in september rond 20u.30

TIJD : heden

DECOR

NOOT VAN DE AUTEUR

Het is belangrijk dat de personages "een lijk", "Ronnie", "Christine" en "Kaat" ook als zodanig in het programmaboekje worden vermeld.

Op het moment dat het stuk geschreven werd was de regering overwegend christen democratisch (CVP), terwijl de liberalen (VLD) in de oppositie zaten. Ingeval de situatie anders is op het tijdstip van opvoering is het de regisseur toegestaan de verwijzingen hiernaar aan te passen.

In deze tekst heb ik de verwijzingen naar "De Eerste Minister" en de "Oppositieleider" gedepersonaliseerd. Wanneer u het stuk produceert wil u deze personen misschien liever bij hun eigenaam noemen.

Het dichtvallen van het schuifraam moet telkens een luide klap geven. De beste manier is een "slap-stick" te gebruiken tegelijk met het neerkomen van het raam. Dit kan zelfs ook telkens een van de personages een klap krijgt!

E E R S T E B E D R I J F

(De zitkamer van suite 648 op de zesde verdieping van het Albert Hotel aan het Rogierplein in Brussel. De stijl is enigszins aftandse Empire. De zitkamer wordt gedomineerd door een enkelvoudig groot schuifraam (omhoog schuivend). Het neemt de halve Jardinmuur in beslag en maakt een schuine hoek met de achterwand. Vooraan aan de Jardinkant, naast het raam, is de slaapkamerdeur. Middenachter, aan de andere kant van het raam, is de deur van de kast. In het midden van de muur aan de Courkant is de toegangsdeur tot de suite, die naar de gang leidt. Aan de andere kant van de gang ziet men de deur van suite 650. Aan het raam is een balkon, een kleine meter diep, en daarachter ziet men de Brusselse skyline. Het balkon loopt door zowel aan de Jardin als aan de Courkant van het raam. Het meubilair past bij de stijl van de kamer. Er staat een lage canapé aan de Courkant en een kleine lage fauteuil aan de Jardinkant. Naast de toegangsdeur, aan de Courkant ervan, is er een ingebouwde kast met daarin de radio en de TV. Afhankelijk van de beschikbare ruimte, zijn er ook nog tafeltjes, garnituren en schilderijen. Aan de Courkant van de canapé staat een tafeltje met daarop de telefoon. Het tafeltje heeft een lectuurplank waarop telefoonboeken van Brussel liggen.)

(Als het doek opgaat is het licht aan en de gordijnen zijn dicht. Rik De Neucker staat bij de telefoon en draait een nummer. Als het gedraaid is, kijkt hij ongeduldig op zijn horloge. Zijn aktentas ligt op de canapé.)

RIK : *(in de hoorn)* Dag schat... Ja, ik ben nog geen minuut geleden ingecheckt. Dezelfde suite als altijd, zeshonderdachtenveertig. Alles in orde thuis?... Goed... . Dat zou ik ook willen, schat, maar het is een marathonzitting dus je zou me toch bijna niet zien... Wel, je weet hoe de Eerste Minister op mij rekent. Luister, ik moet afleggen, zoetje, 't is halfnegen en het debat ging juist beginnen... Dat zal ik doen. Kijk vanavond maar naar Jan Van Rompaey. Ik moet mij haasten, schat. Tot

morgennamiddag. *(Er wordt op de gangdeur geklopt.) (in de hoorn)* Wacht, er is iemand aan de deur. *(Roept)* Wie is daar?

MANAGER : *(af)* 't Is de Manager.

(Rik doet de deur open terwijl hij verder telefoneert)

RIK : Ik kom! *(in de hoorn)* Ik moet weg, zoetje, of het debat zal al begonnen zijn.

(De Hotelmanager komt binnen.)

MANAGER : Goeienavond, Meneer De Neucker. *(Rik steekt zijn hand op.)* Pardon, Meneer De Neucker.

RIK : *(in de hoorn)* Wat er is?... Het is de Manager... *(Tegen de Manager)* Mijn echtgenote doet u veel groeten.

MANAGER : Da's heel vriendelijk. Wil u de groeten terugdoen?

RIK : *(in de hoorn)* De manager doet de groeten terug... *(Tegen de Manager)* Mijn echtgenote zegt "Da's heel vriendelijk".

MANAGER : Da's heel vriendelijk.

RIK : *(in de hoorn)* Ik moet weg, schat. Kruip maar in bed met Meneer Van Rompaey. *(De manager trekt zijn wenkbrauwen op.)* ..Dag, schat. Droom zoet. *(Rik legt de hoorn neer en pakt zijn aktentas. Gedurende de volgende dialoog neemt hij er papieren uit en neemt ze haastig door.)*

MANAGER : Ik hoop dat u over alles tevreden bent, Meneer De Neucker.

RIK : Jaja.

MANAGER : We hebben deze suite juist vernieuwd.

RIK : Ah, was het weer 'ns twintig jaar geleden?

MANAGER : *(met een verwijtend vingertje)* Meneer De Neucker!

RIK : Zolang u de buizen maar niet vernieuwt.

MANAGER : De buizen?

RIK : De centrale verwarming die 's morgens aanslaat is veel betrouwbaarder dan uw wekdienst. *(De kelner komt binnen met Riks koffer. Ah, dank u. (Hij geeft de kelner een geldstuk. De kelner kijkt naar het geldstuk, laat de koffer vallen en gaat af.)* Die mag ook wel 'ns vernieuwd worden.

MANAGER : Wil u morgen vroeg gewekt worden, Meneer De Neucker?

RIK : Niet te vroeg na een nachtzitting. Negen uur graag.

MANAGER : Ik zorg ervoor dat de centrale verwarming om negen uur stipt wordt aangezet.

RIK : *(steekt de papieren in zijn aktentas.)* Nu heb ik alles voor het debat, denk ik.

MANAGER : Gaat u weer één van uw vernietigende regeringstoespraken houden?

RIK : Alleen als de Oppositie van haar oren maakt. *(Wijst naar de deur)* U moet op mij niet wachten.

MANAGER : Zal ik de lift al laten komen, Meneer De Neucker?

RIK : Nee, ik neem altijd de trap. Goed voor de lijn.

MANAGER : Zeker.

(De manager klopt op z'n buikje en vertrekt; hij laat de gangdeur openstaan. Rik gaat naar de deur en kijkt hoe de manager in de gang verdwijnt. Dan doet hij de deur dicht, gooit zijn aktentas achter de canapé en doet de deur van de slaapkamer open.)

RIK : *(vrolijk)* De kust is vrij, Juffrouw Wouters.

(Janine verschijnt in de slaapkamerdeur in een kleedje en met haar schoenen in de hand, in elke hand één.)

JANINE : Die manager gaat hier toch niet de hele avond binnen- en buitenlopen?

RIK : *(Wil haar handen vastnemen maar heeft de schoenen vast.)* Natuurlijk niet. Waarom heb jij je nachtponnetje nog niet aan?

JANINE : Ik heb aan de deur staan luisteren.

RIK : Wel, haast je, jij prachtig schepsel!

(Janine gaat af in de slaapkamer. Rik staat daar met haar schoenen in z'n handen. Hij zet de schoenen op de fauteuil en kan het niet laten in de slaapkamer binnen te kijken.)

RIK : *(roept)* Moet ik je kleedje niet helpen uitdoen?

JANINE : *(af)* Nee, bedankt!

RIK : *(Staat even te kijken.)* Zeker? *(Hij gaat de slaapkamer binnen)*

JANINE : *(af)* Weg!

(Jeanines kleed vliegt door de open deur en Rik pakt het. Hij kijkt nog één keer snel in de slaapkamer.)

RIK : Oo! *(Dan loopt hij naar de telefoon, gooit intussen het kleed op de canapé. Hij*

neemt de hoorn op en draait een nummer in Brussel. In de hoorn) Het Parlement? Rik De Neucker hier. Wil u mij doorverbinden met mijn kabinetchef, alstublieft... ...Jos, 't is Meneer De Neucker... Dat gaat je niet aan waar ik ben. Hoe loopt het debat?... (ontstemd) Oh! Wel, hoor 'ns, ik wil niet gestoord worden tenzij er een ramp gebeurt... Jos! Laat ik het zo zeggen: als de Eerste Minister zegt: "Waar is die stomme Rik De Neucker", dan mag je mij bellen... Nee, ik ben niet thuis - en bel mij daar zeker niet op! De telefoon hier is 514 00 90 en ik ben in nummer 648... Nee, dat is geen hotel, dat is de leeszaal van de Albertinabibliotheek... Stop met die vragen, Jos, jij bent mijn kabinetchef, je doet wat ik je zeg! (Hij legt de hoorn neer en loopt snel naar de radio. Hij zet 'm aan en zoekt gepaste muziek.)

STEM : *(op de radio) ... De Minister van Financiën heeft vandaag bekend gemaakt dat de inflatie tegen de maand maart gezakt zal zijn tot minder dan 6 percent..."*

RIK : *Dikke leugenaar. (Hij draait nog wat aan de knop en vindt militaire marsmuziek.)*

JANINE : *(Komt uit de slaapkamer in een dun nachtponnetje. Verwijzend naar de muziek)*
Straks krijgen we nog de hik, Meneer De Neucker.

RIK : *(draait zich om. sexy) Oh, je ziet er schitterend uit.*

JANINE: Bedankt, Meneer de Staatssecretaris.

RIK : *(Zet de radio uit en komt naar haar toe.) Gewoonweg schitterend! (Hij wil haar een kus geven maar zij begint te spreken.)*

JANINE : Eigenlijk - voel ik mij nu heel stout, Meneer De Neucker.

RIK : Zo moet het zijn, het is ook stout. Mag ik iets gemakkelijkers aanschieten? *(Rik neemt zijn koffer op en gaat de slaapkamer binnen.)*

JANINE : *(roept)* Want u bent toch een Staatssecretaris en ik ben één van de secretaresses daar.

RIK : *(Komt op terwijl hij z'n jas uittrekt.)* Maar wel heel democratisch. Vooral omdat: mijn baas is de Eerste Minister, en jouw baas is de Leider van de Oppositie. *(Gaat de slaapkamer binnen.)*

JANINE : *(gniffelt; roept)* Mijn baas sprong tegen het plafond als hij het wist.

RIK : *(Komt binnen, terwijl hij zijn kamerjas aantrekt.)* Mijn baas sprong ERDOOR. *(Hij komt Janine een kus geven)*

JANINE: Dit is niet van mijn gewoontes, Meneer De Neucker.

RIK : Zeer goed! Van de mijne ook niet.

JANINE: Allez, Meneer De Neucker!

RIK : (*gekwetst*) Janine!

JANINE: U zou 'ns moeten weten welke moppen de typistes over u vertellen.

RIK : (*verbaasd*) Over mij?

JANINE: Over U, Meneer De Neucker. En met zo'n naam zijn sommige van de moppen nogal aangebrand, dat kan ik u verzekeren.

RIK : Schandelijk.

JANINE : (*Licht en gaat op de canapé zitten.*) Ik ben u maar aan 't plagen, Meneer De Neucker.

RIK : Ah ja?

JANINE : (*plaagt hem*) Wordt u niet graag geplaagd, Meneer De Neucker?

RIK : Dat hangt ervan af. En noem me alsjeblief niet meer "Meneer De Neucker". (*Hij gaat naast haar zitten*)

JANINE: Ik heb u nooit anders genoemd.

RIK : Wel, gezien de omstandigheden noem je mij maar - Pietje.

JANINE : (*giechelend*) Nee, dat zou ik niet kunnen.

RIK : Al mijn vrienden noemen mij Pietje.

JANINE: Nee dat zou ik niet kunnen. Zeker niet na al die moppen die ik heb gehoord. Ik noem u Rik.

RIK : Als jij dat zegt, klinkt het mooi. Bon, ik heb gezorgd voor een beetje champagne.

JANINE: Zalig!

RIK : Een beetje kaviaar.

JANINE: Zalig!

RIK : En drie dozijn oesters.

JANINE: Oesters! Is dat bij een man niet goed voor de? (*Ze staat op en gaat naar de radio*)

RIK : God, ik hoop het, ze zijn verdomd duur. Hoe laat moet je thuis zijn in - euh - waar is het? Drogenbos?

JANINE: Niet. Ik kan heel de nacht blijven.

RIK : (*verrukt*) Heel de nacht! Wat heb je dan gezegd tegen je man?

JANINE: Ik ben op bezoek bij Tante Flavie in Nieuwpoortbad. *(Janine duwt op een knop van de radio, en we horen de intro van "Love en Marriage". (of een gelijkwaardig Nederlandstalig of Franstalig nummer)*

RIK : *(verrukt)* Tante Flavie in Nieuwpoortbad.

JANINE: Ze heeft een zware bronchitis.

RIK : Arme Tante Flavie.

JANINE: En Tante Flavie heeft geen telefoon, dus...

RIK : Dus je man kan niet bellen om je te storen. Prachtig! *(Hij gaat haar een kus geven, terwijl Frank Sinatra "Love and Marriage" begint te zingen.)* Er zijn nu toch betere liedjes! *(Hij begint aan de radioknoppen te draaien)*

JANINE: 't Is een mooie warme nacht. Zal ik de gordijnen opendoen? *(Ze gaat naar het raam)*

RIK : Waarom niet? Als ik mij goed herinner is er hier een mooi uitzicht. De balkons hier kijken uit op de stad.

(Janine trekt aan de gordijnkoord. De gordijnen gaan open en we zien het lichaam van een man in een regenjas. Het raam is naar beneden gekomen op zijn nek. Zijn hoofd, schouders en afhangende armen steken in de kamer en de rest van zijn lichaam hangt slap op het balkon. Janine doet een stap vooruit om uit het raam te gaan kijken en ziet het lijk. Ze maakt geen geluid maar brengt haar handen naar haar mond en ze wankelt een stap achteruit. Dan draait ze zich weg van het raam.)

JANINE: Ohhhh!

RIK : *(is nog bezig met de radio)* Adembenemend zicht, he? Koekelberg aan de ene kant, en aan de andere kant het Justitiepaleis.

JANINE : *(uiteindelijk, probeert kalm te zijn)* Meneer De Neucker...

RIK : Ik heb gezegd "Pietje".

JANINE: Ik word niet goed. *(De radio begint zachte muziek te spelen)*

RIK : *(gaat naar haar toe)* Hoogtevrees, he?

JANINE : *(pakt Rik vast)* Oh, mijn God!

RIK : Ja, zes verdiepingen is tamelijk hoog.

JANINE: Meneer De Neucker!

RIK : *(steekt een vermanende vinger op)* Pietje!

JANINE: Pietje! *(Ze gaat langs hem heen)*

RIK : *(gaat naar het raam)* Niet naar beneden kijken, alleen naar omhoog kijken naar...
(Hij ziet het lijk) God in de hemel! *(Hij knielt neer om de man z'n gezicht te zien.*
Wendt zich tot Janine) Ik denk dat we 't zonder muziek kunnen stellen. *(Janine zet*
de radio af. Dan gaat ze naar Rik, die de man z'n pols neemt.) Het raam moet op
 z'n nek gevallen zijn.

JANINE : Oh, Meneer De Neucker.

RIK : Ik voel geen pols.

JANINE : Hij is dood, hè?

RIK : *(kortaf)* Dat is gewoonlijk de betekenis van "geen pols"

JANINE : *(knielt naast Rik)* Hoe lang hangt hij daar al?

RIK : *(prikkelbaar)* Hoe kan IK dat weten? De gordijnen waren al dicht toen ik aankwam.
 Ik ben hier ongeveer tien minuten.

JANINE : Is hij nog warm, Meneer De Neucker?

RIK : *(staat op en doet een stap achteruit)* Ja, hij is nog warm, Juffrouw Wouters!

JANINE : *(staat op)* Hij ziet er slecht uit.

RIK : Natuurlijk, hij is dood!

JANINE : Arme man.

RIK : Arme man? Dat is duidelijk een inbreker.

JANINE: Ah ja?

RIK : 't Is duidelijk niet de kelner die de oesters komt brengen. Daarbij, we zitten op het
 zesde. Natuurlijk is het een inbreker.

JANINE: Het zou één van de hotelgasten kunnen zijn.

RIK : Janine, het heeft geen belang wie het is, hij was klaarblijkelijk aan het inbreken. Hij
 moet op één of andere manier op ons balkon zijn geraakt *(Hij kijkt uit het raam)* -
 het gaat heel het hotel rond - hij heeft het raam geforceerd en - *(hij mimeert het*
raam dat neerkomt) - patat!

JANINE : Een schuifraam met kuren!

RIK : Wel, hij zal geen aanklacht indienen tegen het hotel, dat is zeker.

(Rik trekt aan de koord en sluit de gordijnen. Janine neemt de hoorn op.)

JANINE : We zullen maar naar de politie bellen.

RIK : Politie?

JANINE: Over hem.

RIK : We mogen niet naar de politie bellen! *(Hij legt de hoorn terug)*

JANINE : We moeten, Meneer De Neucker.

RIK : Maar hoe leggen wij uit wat jij en ik zittten te doen in een suite van het Albert I Hotel? Ik word verondersteld aanwezig te zijn op een nachtzitting in het Parlement.

JANINE: Maar hij is DOOD, Meneer De Neucker.

RIK : De politie kan hem niet doen terugkomen, hè? *(Realiseert zich plots)* God! Als de Premier dat te weten komt! Nog een schandaal voor de CVP en we halen nog minder stemmen dan de Volksunie in de volgende opiniepeiling.

JANINE : Ge kunt geen lijk vinden en doen alsof er niks is. Als ge problemen hebt met de politie, bel dan naar beneden naar de manager.

RIK : Wat is 't verschil? Luister Janine, ik denk aan jou.

JANINE: Ge denkt aan uw vrouw, de Eerste Minister en uw carrière.

RIK : Ook. *(Plots)* God, ik zie de kop van De Morgen al: CVP-Staatssecretaris en secretaresse van Verhofstadt in sex-orgie met lijk.

JANINE : Ge moet IEMAND op de hoogte stellen!

RIK : Je hebt gelijk. Ik bel Jos. *(Hij gaat naar de telefoon)*

JANINE : Meneer Debock?

RIK : *(draait nummer)* Ja.

JANINE : Wat gaat uw kabinetschef dan doen?

RIK : Wat ik hem zeg. *(In de hoorn)* Met Rik De Neucker. Verbind mij door met mijn kabinetschef... Jos, kom direct naar hier... Trek je niks aan van het debat, kom naar hier... Nee, niet naar de Albertina, naar het Albert I- Hotel... Trek je daar niks van aan. Op 2 minuten kan je hier zijn. Suite 648 en zeg tegen niemand waar je naartoe gaat... Iets meebrengen? Ja, je hersens, Jos, je hersens. *(Hij gooit de hoorn neer. Er wordt geklopt. Ze aarzelen alletwee. Roept zeemzoet)* Wie is daar?

KELNER : *(af)* Room Service.

RIK : *(roept)* Ik ben bezig.

JANINE: U hebt champagne, caviaar en oesters besteld.

RIK : Ik weet het!

KELNER : *(af)* Room Service voor 648!

RIK : Ga weg!

KELNER : *(klopt nu harder - af)* Room Service! 648.

RIK : God, straks staat heel het hotel hier. Ga in de slaapkamer wachten.

JANINE : Maar Meneer De Neucker...

(Hij duwt de protesterende Janine de slaapkamer in. Er wordt nog meer geklopt. Rik ziet de schoenen van Janine op de stoel, gooit ze vlug in de slaapkamer, en doet de deur dicht.)

KELNER : *(af)* Room Service. 648.

RIK : Ik kom!

(Rik kijkt vlug of de gordijnen het lijk bedekken, en doet dan de deur open. De kelner komt binnen met een rolwagentje en kijkt kwaad naar Rik)

KELNER : Was het warm eten geweest, dan was het nu koud.

RIK : Zet het daar maar.

(De kelner duwt het rolwagentje Cour voor. Rik ziet het kleed van Janine liggen, raapt het op en vertrekt richting slaapkamer.)

KELNER : Hey! U moet tekenen.

RIK : *(blijft staan)* Akkoord!

KELNER : *(tast in zijn zak maar zijn rekeningboekje steekt er niet in.)* Ik had het toch bij?

RIK : Goed! *(De telefoon gaat, Rik aarzelt. De kelner doet teken dat de telefoon gaat. Rik neemt kwaad op. In de hoorn, zeemzoet)* Ja? *(zeemzoet)* Met Meneer De Neucker... *(zeemzoet)* Oh, en wat kan ik doen voor de manager van dit heerlijke hotel? *(Intussen heeft de kelner in zijn achterzak zijn rekeningboekje gevonden en hij biedt het Rik aan om te tekenen. Rik heeft in één hand de hoorn en in zijn andere het kleed, dus hij geeft het kleed aan de kelner om het vast te houden terwijl hij tekent. Hij staat op het punt te tekenen, maar stopt ineens. In de hoorn; op z'n hoede)* Of ik WAT gezien heb?... *(toonloos)* Een indringer?... op ons - euh - ... *(Rik kijkt naar de gesloten gordijnen. De kelner ook.)* Nee, nee. Tot nu toe helemaal niks... Dat zal op iemand anders z'n balkon geweest zijn... Nee, u moet

niet naar boven komen... onze gordijnen zijn wijdopen en ik zie daar niemand.
(De kelner draait zich om naar de gesloten gordijnen. In de hoorn) Ik ging juist
 vertrekken naar het Parlement... Nee, u moet geen moeite doen... Het is duidelijk
 een misverstand. Het zal een ander balkon zijn... Nee, alstublieft. *(Tegen de*
kelner) Ga weg! *(in de hoorn)* Nee, u niet... Hallo... Hallo! *(De manager heeft*
ingehaakt. Rik gooit de hoorn neer. Hij draait zich om naar de Kelner, die nu
naar het raam loopt om te gaan kijken. Roept) Hey!

KELNER : *(Springt op)* Ahhh!

RIK : Ik wil nu tekenen. *(Rik tekent en intussen brengt hij de kelner naar de deur)* Dank u.
(De kelner aarzelt, kucht en steekt zijn hand achter zijn rug uit. Rik gaat in zijn
zak en neemt zijn portefeuille. Hij geeft de kelner een briefje van vijfhonderd
frank en duwt hem buiten. Noch hij noch de kelner merken dat de kelner nog
altijd het kleed van Janine in z'n hand heeft.)

KELNER : *(onder de indruk van de fooi)* Dank u. *(kelner af.)*

(Rik gooit de deur dicht en loopt snel naar het raam. Hij trekt aan de
gordijnkoord, de gordijnen gaan open en we zien het lijk nog altijd op dezelfde
plaats liggen. Rik kijkt snel rond en doet dan de deur van de kast open. De kast is
ondiep en er is een kleeerhaak aan de binnenkant van de deur, en een kleding-
roede - met kleeerhangers - in de kast zelf. Hij duwt het raam naar omhoog en tilt
het lijk naar binnen. We zien nu dat het een kleine man van middelbare leeftijd is.
Rik staat met het lijk in z'n armen, met het gezicht naar hem toe, en ... Janine
komt uit de slaapkamer. Ze draagt haar koffer, en is gekleed in slipje en bh.)

JANINE : Hey, ge hebt mijn... *(Ze ziet Rik staan met het lijk en gilt.)*

RIK : *(springt op)* Ahh!

JANINE : *(ontzet)* Wat zijt ge aan 't doen, Meneer De Neucker?

RIK : *(tussen z'n tanden)* De Foxtrot. Wat denk je dat ik aan 't doen ben, Juffrouw
 Wouters!

(Het raam valt achter hen plots dicht met een luide slag. Reageert op het vallen
van het raam) Ahh, nu zien we hoe 't gebeurd is. *(Rik begint het lijk naar de kast*
te slepen.)

JANINE : Ge moogt hem niet van plaats veranderen, Meneer De Neucker!

RIK : Waar ze hem vinden, of wie hem vindt, of wanneer, voor onze vriend hier is dat allemaal gelijk! Ik vind wel een oplossing als Jos hier is.

JANINE : Dat is niet goed, mijnheer.

RIK : Goed moet het niet zijn, als het er maar goed uitziet. *(tijdens deze dialoog hangt Rik*

het lijk aan de kleeerhaak aan de binnenkant van de kast. Janine kijkt ontzet toe hoe Rik de deur dicht doet.) En nu jij naar Etterbeek zo vlug als... *(Hij stopt)*
Waarom heb jij je kleed niet aangedaan?

JANINE : Het ligt hier bij u.

RIK : Nee, ik heb het in de slaapkamer gegoooid.

JANINE : Ge hebt mijn schoenen binnengegoooid.

RIK : *(z'n frank valt)* Ik heb je kleed aan de kelner gegeven!

JANINE : De kelner!

(Er wordt geklopt. Ze kijken elkaar aan.)

RIK : *(roept zeemzoet)* Wie is daar?

MANAGER : *(af)* De manager.

RIK : Vlug! *(wil Janine de slaapkamer induwen.)*

JANINE : *(fluistert snel)* Meneer De Neucker, wat doet ge?

RIK : *(fluistert snel)* Ssst! In de slaapkamer.

JANINE: En mijn kleed dan? *(Rik duwt Janine in de slaapkamer)*

MANAGER : *(af)* Meneer De Neucker!

RIK : *(roept)* Ik kom! *(Rik realiseert zich dat hij in kamerjas is. Hij doet de deur van de slaapkamer open. Roept in de slaapkamer)* Gooi mijn jas!

(Janine komt binnen, geeft hem zijn jas, gaat af in slaapkamer, deur dicht. Rik doet zijn jas over zijn kamerjas aan en merkt het niet)

MANAGER : *(af)* Meneer De Neucker!

RIK : *(roept)* Ik kom! *(Als Rik van de slaapkamerdeur weggaat, valt de kastdeur open en het lijk verschijnt, hangend aan de haak)* Oh, mijn God! *(Rik spurt naar de kast en doet de deur dicht)*

MANAGER : *(af)* Meneer De Neucker!

RIK : *(roept, kalm)* Ik kom! *(knoopt zijn jas dicht en doet de deur open. De manager*

stormt binnen en gooit de deur achter zich dicht. Verontschuldigt zich voor het wachten) Excuseer.

MANAGER : Dit is een zeer ernstige... *(De manager stopt en reageert op Rik z'n kleren)*

RIK : Zijn we dan weg? Ik moet echt terug naar het debat. *(Z'n frank valt)* Oh, dom van mij. *(Hij gniffelt over de manier waarop hij is aangekleed)*

MANAGER : Dit is een zeer ernstige zaak, Meneer De Neucker.

(De manager gaat naar het raam, doet het open, kijkt erdoor en kijkt dan terug in de kamer. Rik manoeuvreert de manager zachtjes weg van het raam. Gedurende volgende dialoog doet Rik zijn kamerjas uit en zijn jas aan zoals het hoort)

RIK : Ja, het is spijtig dat ik u niet méér kan helpen. Het is hier eigenlijk heel rustig geweest.

MANAGER : Een gast hiernaast heeft gezien dat er op dit balkon een man op zijn knieën door het raam zat te kijken.

RIK : Die heeft zich zeker vergist.

MANAGER : Nee, het was zeker op dit balkon. Suite 648. Ze zei dat ze die man een dikke minuten in het oog heeft gehouden. Hij bewoog zich niet. Hij zat gewoon buiten op z'n knieën - en keek naar binnen.

RIK : Lieve hemel! Wel, u ziet het zelf, nu zit daar niemand. We zullen er maar geen aandacht aan besteden.

MANAGER : Mij geeft dat de indruk van een voyeur, of nog erger, een inbreker. Ik ga even naar uw slaapkamer.

RIK : Slaapkamer?

MANAGER : Het balkon loopt daar ook voorbij. Het kan geen kwaad even te controleren. *(Opeens valt het raam met een luide slag naar beneden. Rik springt omhoog en grijpt de manager vast.)* Dat is iets voor de onderhoudsdienst. Excuseer. *(De manager vertrekt naar de slaapkamerdeur, en Rik doet snel de deur open)*

RIK : Staat u mij toe.

MANAGER : Laat mij maar, Meneer De Neucker.

RIK : Akkoord. Ja. *(Luid zodat Janine het hoort)* Het is een goed idee dat de manager het raam van slaapkamer controleert! *(Hij glimlacht naar de Manager)*

MANAGER : *(verbaasd over het roepen)* Dank u. *(De manager loopt Rik voorbij maar*

Rik houdt hem tegen)

RIK : En het is een goed idee dat de manager het balkon van de slaapkamer controleert!

MANAGER : *(verbaasd)* Dank u. *(De manager loopt Rik voorbij. Opnieuw houdt Rik hem tegen.)*

RIK : Na de Manager! *(Hij overhandigt de stomverbaasde manager zijn kamerjas)* Dank u! *(Rik laat de verbijsterde manager nu voorbijlopen, de slaapkamer in. Er wordt op de gangdeur geklopt. Roept luid de slaapkamer in)* Ik ga 'ns kijken wie er aan de deur is! *(Hij roept)* Wie is daar?

JOS : *(af)* Ik ben het, Meneer De Neucker. Jos. *(Rik doet de gangdeur open. Jos komt binnen met zijn aktentas.)* Ik ben zo als vlug als ik kon naar hier...

RIK : Zwijg! *(Rik trekt de verraste Jos de kamer in en doet de deur dicht)* Luister goed, Debock. Ik zeg het maar één keer en heel, heel vlug. Ik heb deze avond iets uiterst onaangenaams ontdekt in mijn suite.

JOS : Wat moet ik mij daar juist bij voorstellen? U...

RIK : *(onderbreekt hem)* Zwijg! Deze persoon bevindt zich momenteel in de klerkast.

JOS : Wat moet ik mij daar juist bij voorstellen? U...

RIK : *(onderbreekt hem)* Zwijg! Wij zorgen ervoor dat deze persoon later op de avond op een andere plaats wordt ontdekt door Jos Debock.

JOS : Ik begrijp het niet goed.

RIK : *(gaat snel verder)* Tegen die tijd zit ik in het Parlement te supporteren voor de Minister van Verkeer terwijl de Secretaresse van Verhofstadt wordt ondergestopt in Drogenbos.

(Er valt een stilte: Jos probeert het te snappen.)

JOS : Mag ik buitengaan en nog 'ns binnenkomen?

RIK : *(duwt Jos neer in de fauteuil Jardin)* Jos! Onthou goed: als de manager van het hotel uit de slaapkamer daar komt, dan is er niks gebeurd van al wat ik juist gezegd heb. *(Jos wil iets zeggen, maar kijkt ten slotte Rik sprakeloos aan)* Er is geen indringer geweest op het balkon. Ik heb een heel rustige avond gehad. Er is geen lijk in de klerkast.

JOS : Dat zou er nog aan mankeren... .

RIK : Zwijg! *(Gaat verder)* ER IS NIKS GEBEURD. Begrepen? *(Het is even stil en dan*

schudt Jos van nee) In godsnaam zeg ja op alles wat ik zeg. Je moet niks doen.
Kijk intelligent en knik ja.

(Jos knikt wezenloos van ja. De manager komt op uit de slaapkamer.)

MANAGER : Op het balkon daar is er ook niks te zien.

(Jos staat op maar Rik duwt hem onmiddellijk terug neer)

RIK : Ik dacht het wel. Oh, dit is mijn kabinetschef, Meneer Debock.

(Jos produceert een fletse glimlach en knikt intelligent)

RIK : Juist. Ik heb Jos overladen met nogal veel opzoekwerk, en dus heb ik hem gevraagd om deze nacht in Brussel te blijven, hè Jos? *(Jos aarzelt en knikt dan intelligent)*

Juist. Dus zou ik u willen vragen of u geen kamer voor hem hebt.

MANAGER : Ik zal mijn best doen, Meneer De Neucker.

RIK : Wat eigenlijk perfect zou zijn is de suite hiernaast. Links of rechts, dat is gelijk. Met een aanpalend balkon. We moeten dicht bijeen blijven, hè Jos?

(Jos aarzelt wat langer dan gewoonlijk maar knikt dan intelligent)

MANAGER : Ik zal 'ns kijken of we iets in de buurt hebben, Meneer De Neucker.

RIK : *(luchtig)* Blijf rustig zitten, Jos.

MANAGER : En ik zal onze bewakingsdienst eens aan het werk zetten voor die indringer, Meneer De Neucker. *(De manager wil weggaan. Rik leunt nonchalant tegen de deur van de kast)*

RIK : Oh, doe geen moeite. Er is niks gebeurd. *(Vertrouwelijk)* En het is geen reclame voor het hotel, als u begrijpt wat ik bedoel.

MANAGER : Ik heb nochtans mijn... U hebt gelijk, het is geen reclame, hè?

RIK : Zeker niet.

MANAGER : Misschien is het een geval van: "wat niet weet, wat niet deert".

RIK : U neemt mij de woorden uit de mond.

MANAGER : Dank u. *(De manager kijkt tevreden en gaat af.)*

JOS : Meneer De Neucker... ?

RIK : Proficiat, Jos. Iedere keer dat je knikte was het raak.

JOS : Wat is er toch aan de hand?!

RIK : Jij krijgt een gratis nacht in een viersterrenhotel. *(Rik gaat naar de slaapkamer maar Jos houdt hem tegen)*

JOS : Ik blijf 's nachts nooit weg zonder dat Mama het weet.

RIK : *(trekt een gezicht)* Wel, bel Mama dan op. Ze zal blij zijn in jouw plaats.

JOS : Ze slaapt al. Daarbij, Verpleegster Engelen is er ook nog.

RIK : Verpleegster Engelen?

JOS : Zij zorgt voor Mama als ik op mijn werk ben. Ze gaat weg om halftien.

RIK : Bel dan naar Verpleegster Engelen om te zeggen dat ze overuren moet doen.

JOS : Ik maak nooit misbruik van haar, Meneer De Neucker. In elk geval, Mama is doodongerust als ik op het laatste moment mijn planning verander.

RIK : Je Mama is al heel haar leven doodongerust. De regering staat hier op het spel.

JOS : Maar waarom?

(Ter verklaring doet Rik snel de deur van de slaapkamer open)

RIK : Vooruit! Juffrouw Wouters, eruit!

JOS : *(verrast en bezorgd)* Juffrouw Wouters?

JANINE : *(op, nog altijd met haar koffer en nog altijd in slip en bh)* Hebt ge mijn kleed...?

(Ze ziet Jos) Oh, Meneer Debock. *(Ze gaat op Jos toe)*

JOS : *(doodsbenauwd)* Juffrouw Wouters!

RIK : Begrijp je nu 't probleem?

(Jos wil iets zeggen, maar besluit om alleen maar te knikken)

JANINE : Goeienavond, Meneer Debock.

JOS : *(kijkt naar haar bh - stamelend)* Goeienavond, Juffrouw Woutersen - Wouters.

(Tegen Rik) Meneer De Neucker, hoe hebt u zoiets kunnen doen?!

RIK : Ik HEB het nog niet gedaan, Jos, maar dat is het minst van mijn zorgen. Eerst en vooral moeten we Juffrouw Wouters haar kleed zien terug te krijgen.

JOS : Waar is het in 's hemelsnaam?

RIK : Ik heb het aan de kelner gegeven.

JOS : Ik had het kunnen weten.

JANINE : *(tegen Rik)* Wat hebt ge tegen de manager gezegd?

RIK : Dat heeft geen belang. Jos springt in de bres.

JOS : Niet voordat hij de feiten kent.

JANINE : *(tegen Rik)* Hebt ge Debock verteld over het lijk?

RIK : Ja, ja, ja.

JOS : (*ontzet*) Ah, er IS een lijk?! U zei dat er geen WAS.

RIK : Nee, dat is niet waar. Ik zei dat je de manager moest zeggen dat er geen was.

JOS : Ik kan niet volgen.

RIK : De manager weet alleen dat er een indringer is.

JOS : Een indringer?

RIK : De manager weet niet dat de indringer een lijk was.

JOS : (*perplex*) De indringer was een lijk?

JANINE : Hij zat vast in het raam.

JOS : De manager of de indringer?

RIK : De indringer!

JANINE : Met een gebroken nek.

JOS : Ah ja. (*Z'n frank valt*) Een gebroken nek?!

RIK : (*doet de deur van de slaapkamer open*) Dank u, Juffrouw Wouters! Wil u zo goed zijn om in de slaapkamer te wachten terwijl ik uw kleed recupereer.

JANINE : Hoe weet ik wanneer ik er terug mag uitkomen?

RIK : Ik zal wel roepen!

JANINE : Het spijt me dat gij er ook bij betrokken zijt, Meneer Debock.

JOS : Dat is niks. (*Janine af. Jos gaat staan*) Ik ben er niet bij betrokken!

RIK : (*duwt hem neer en loopt snel naar de telefoon*) Ik heb je hulp nog nooit zo nodig gehad, Jos. (*Hij draait het nummer van Room Service*)

JOS : (*staat bezorgd op*) Wacht 'ns. Toen ik hier aankwam hebt u gezegd dat het lijk in die kast zat.

RIK : Juist. (*In de hoorn*) Hallo! Bent u de meneer die de Room Service gedaan heeft voor 648?... Goed. U bent hier juist met een kleedje buitengegaan... Ik heb u een KLEED gegeven! (*Tegen Jos*) Dommerik. (*In de hoorn*) Ik wil het terug... ik wil mijn kleed terug! 648 en HAAST u, oude doos! (*Hij gooit de hoorn neer. Tegen Jos*) Als er nog 'ns een debat is over euthanasie, dan stem ik voor.

JOS : (*vreest het ergste*) Meneer De Neucker, zou ik nog 'ns mogen terugkomen op het lijk in de kast?

RIK : Ik wist dat je me zou komen redden, Jos.

JOS : Ah, nee! Eerst en vooral zou ik graag willen weten hoe het van het raam DAAR in

de kast DAAR is geraakt.

RIK : Ga zitten, Jos.

JOS : (*begrijpt de situatie*) Oh, nee. Meneer De Neucker! Dat hebt u toch niet gedaan!

RIK : (*duwt Jos neer - pleit*): Jos! Ik had geen alternatief.

JOS : (*doodsbenauwd*) U hebt toch geen lijk van plaats veranderd?

RIK : Ik moest snel denken. In godsnaam, het is toch maar een inbreker.

JOS : (*kan het niet geloven*) U hebt niet gebeld naar de politie of iemand?

RIK : Nee, daarom heb ik jouw hulp nodig, Jos.

JOS : (*beslist*) Het spijt me, Meneer De Neucker. (*Hij staat op en loopt weg*)

RIK : Jos! Mijn vrouw denkt dat ik in het Parlement zit! Het zal allemaal uitkomen!
Juffrouw Wouters! Alles!

JOS : Meneer De Neucker - u hebt geknoeid met stoffelijk bewijsmateriaal.

RIK : Als mijn vrouw dat te weten komt van Juffrouw Wouters, zal ze knoeien met iets anders. Jos, jij bent niet getrouwd. Jij weet niet hoe verschrikkelijk een kwaaië vrouw kan zijn.

JOS : Als ik getrouwd was, Meneer De Neucker, dan zou ik trouw zijn aan mijn vrouw!

RIK : (*neemt Jos z'n aktentas af en duwt hem neer in de fauteuil Jardin.*) Dat is omdat jij een veel beter mens bent dan ik, Jos. Bon, het enige wat we moeten doen...

JOS : (*staat op*) WE moeten niks.

RIK : Okee, het enige wat "jij" moet doen...

JOS : Ik moet niks doen!

RIK : Zo gauw als de manager voor jou een kamer heeft, gaan we het lijk transporteren...

JOS : Wat gaan we doen?!

RIK : Het lijk transporteren. Naar jouw suite. We leggen hem op jouw vensterbank en dan - als ik veilig terug ben in het Parlement en Juffrouw Wouters is in Drogenbos - dan doe jij je gordijnen open, je ontdekt die arme pechvogel en je meldt dat direct aan de manager.

JOS : Meer niet! Het lijk naar MIJN SUITE brengen. Op MIJN vensterbank. U en Juffrouw Wouters - (*mimeert "weggaan"*) Arme Jos Debock - (*Hij mimeert "zijn nek oversnijden"*)

RIK : Jos, als je 't niet voor MIJ wilt doen, denk dan aan Juffrouw Wouters! Dat arme

meisje haar carrière is naar de vaantjes. Ze is de secretaresse van Verhofstadt om godswil.

JOS : Ik heb u al honderd keer gewaarschuwd voor uw geslachtsdrift.

RIK : *(ineens erg ontroerd)* Doe het dan voor onze Eerste Minister. Anders moet hij mij vragen om af te treden. Dat is dan al de derde dit jaar. Jos, dan verliest de CVP de volgende verkiezingen.

JOS : *(aarzelt)* Hij zit dus in de kast?

RIK : Hij hangt aan de kapstok. *(Jos trekt een gezicht. Hij aarzelt een moment en gaat dan naar de deur van de kast. Hij stopt en kijkt naar Rik)* Jos, hou je klaar voor een shock!

(Jos wendt zijn blik af en doet de deur van de kast open. Het lijk hangt nog altijd aan de binnenkant van de deur. Langzaam draait Jos zijn hoofd en kijkt in de kast. De kast is leeg. Hij begint te gniffelen en denkt dat Rik een grap met hem uitgehaald heeft. Nog altijd lachend, ziet Jos plots het lichaam aan de binnenkant van de deur hangen. Even lacht hij nog verder, maar dan stopt hij abrupt en gilt. De manager komt binnen vanop de gang zonder Jos te zien. Hij haalt zijn loper uit het slot)

MANAGER : *(terwijl hij de kamer in komt)* Goed nieuws, Meneer De Neucker!

JOS : Ahhh!

(Bij het horen van de stem van de Manager, stapt Jos in de kast en doet de deur dicht - allemaal in één vlugge beweging. Rik valt op zijn knieën. De manager bekijkt hem)

RIK : *(staat op)* U hebt hier een heel goeie kwaliteit van vast tapijt.

MANAGER : *(negeert Rik)* Ik heb voor Debock een suite gevonden vlak naast - waar is Debock?

RIK : Op de wc. *(Rik manoeuvreert de manager weg van de kast. Roept in de richting van de slaapkamer, zodat Janine het kan horen)* Ik heb tegen de manager gezegd dat jij op de "wc" zit! *(Hij glimlacht naar de verbaasde Manager)*

MANAGER : Ik zal hem suite 650 geven.

RIK : *(roept)* De manager zegt dat het suite 650 is!

MANAGER : *(geraakt van z'n stuk)* Hier rechttegenover.

RIK : *(roept)* De manager zegt dat het hier rechttegenover is!

JANINE : *(komt uit de slaapkamer nog altijd in slip en bh)* Okee, ge moet zo luid niet roepen - oh! *(Als ze de manager ziet, blijft ze staan. De manager doet een stap achteruit. Het is even stil terwijl Rik en de verraste manager de situatie inschatten)*

RIK : Dat is Mevrouw Debock.

MANAGER : Mevrouw Debock?!

RIK : Heb ik u dat niet gezegd?

MANAGER : Nee!

RIK : Ja, zijn vrouw blijft deze nacht bij hem. *(Tegen Janine)* Nietwaar, Mevrouw Debock?

JANINE : Ah ja?

RIK : Ah ja, de manager heeft het gearrangeerd. Suite 650. Juist aan de overkant van de gang. *(tegen de Manager)* Dat is heel vriendelijk.

MANAGER : Ik dacht dat Debock deze nacht bij u bleef om u te helpen met uw werk.

RIK : Dat is zo, maar wie ben ik om hem een pleziertje te misgunnen bij zijn werk? *(wijst naar Janine)* Hoe zou u zelf zijn? *(gniffelend)* Een uitstekend vrouwtje. Een suite in het Albert I Hotel. Allemaal betaald door de Staat. Jos heeft haar opgebeld en een minuut later stond ze hier al. Alles laten vallen.

MANAGER : *(Kijkt Janine nadrukkelijk aan)* Ja.

RIK : En nu vraagt u zich waarschijnlijk af waarom Mevrouw Debock gekleed is in - euh... *(hij wijst naar staat van ontkleed zijn. De manager zegt niets.)* Juist. Ze stond onder de douche. Debock zit op de wc. Allemaal fijn en intiem. Voila. *(tegen Janine)* Dat is het, hè?

JANINE : Dat zal dan wel.

RIK : *(tegen de Manager)* Ja, daar komt het ongeveer op neer.

(De Meid klopt op de openstaande deur en komt binnen)

MEID : 'Scusi, Signor.

RIK : Wat is er?

MEID : *(voorzichtig)* Maken bed.

RIK : *(wijst naar Janine)* Nee, dat doen wij. *(Snel)* Dat doe IK.

MEID : Oh, si. *(Ze ziet Janine)*. Oh, si! *(Ze giechelt)*

RIK : We zijn bezig!

MEID : *(begrijpt het niet)* No capisco.

RIK : Weg. Da-ag! Da-ag. Weg!

MEID : Oh, dag weg. Si! *(Ze wijst naar Janine en giechelt)*

MANAGER : Dank je, Maria.

MEID : Si. *(maakt een reverence en gaat af)*

RIK : *(tegen de manager)* En hartelijk dank.

MANAGER : Ja. *(tegen Janine)* Wel, ik laat de sleutel van 650 naar boven brengen. U kan er direct in, Mevrouw Debock.

RIK : Fantastisch.

MANAGER : *(tegen Janine)* Of als u klaar bent met uw reiniging natuurlijk. En zou u, of Meneer Debock dan zo goed willen zijn om naar beneden naar de Receptie te komen om direct in te checken.

RIK : Geen probleem. *(Rik leidt de manager richting deur)*

MANAGER : En ik dacht dat u gehaast was om terug naar het Parlement te gaan, Meneer De Neucker.

RIK : Ja, ik vertrek NU. Ik wacht alleen nog even op de wc.

(De manager kijkt Rik verward aan en wil weggaan. Achter hem gaat de deur van de kast open, en met één snelle beweging slaat Rik ze dicht.)

JOS : *(roept; af)* Oh!

(De manager kijkt naar Rik)

RIK : Oh! *(kruist zijn benen en houdt zijn buik vast alsof hij dringend naar het toilet moet. De manager kijkt naar Rik en gaat af)*

JANINE : Meneer De Neucker, wat hebt ge gedaan?

RIK : Eigenlijk vond ik mezelf heel goed. *(Hij doet de deur van de kast open)* Jos!

JOS : *(Stapt uit de kast. Hij merkt dat hij zonder dat hij wist de hand van het lijk vastheeft)*
Ahh! Oh, dat was afschuwelijk. *(Er wordt op de gangdeur geklopt)* Ahh! *(Jos wil terug in de kast stappen, maar Rik houdt hem tegen en doet de deur van de kast dicht)*

RIK : Wie is daar?

KELNER : *(af)* Room Service.

RIK : Mooi. *(tegen Janine)* Je kleed. *(Hij doet de deur open)* Vlug! *(De kelner stapt binnen en geeft Rik een tafelkleedje. Rik kijkt er niet begrijpend naar. Tegen de kelner)* Hewel, wat is dat?

KELNER : U wou een tafelkleed.

(Rik steekt zijn armen omhoog en loopt hoofdschuddend weg)

JOS : Meneer De Neucker wou een kleed, een jurk.

KELNER : *(kijkt naar Rik, verrast)* Ah zo?

JANINE : Donkerblauw met bloemetjes.

KELNER : *(glimlacht naar Rik)* Dat klinkt mooi.

RIK : U hebt het meegepakt!

KELNER : *(herinnert zich)* Oh, een kleed!

RIK : Ja!

KELNER : Ik vroeg mij al af hoe ik daaraan gekomen was. U hebt gelijk, ik ben een oude doos.

JANINE : Ga het halen, alstublieft.

RIK : En haast u!

KELNER : Zo gezegd, zo geda... .. Oh - de manager zei dat er iemand van hier moest inchecken voor suite 650.

RIK : Dat is juist, Meneer en Mevrouw Debock.

(Jos kijkt rond op zoek naar "Mevrouw Debock")

JANINE : Schat. *(Janine neemt Jos z'n arm vast en drukt zich liefdevol tegen hem aan. Jos kijkt naar haar en kan dan alleen maar knikken)*

KELNER : *(haalt een sleutel boven)* Eén sleutel één.

RIK : *(neemt de sleutel, geeft hem aan Jos)* Voila, Jos.

KELNER : Hebt u bagage, Meneer Debock?

JOS : Nee.

RIK : Nee. Niks. Het is hun huwelijksnacht.

JOS : *(flauwtjes)* Mens toch! *(hij gaat zitten in de fauteuil Jardin)*

RIK : Juist. Deze morgen getrouwd. In Drogenbos. Juist. Wel, het hotel is mijn trouwcadeau, Jos. *(Hij lacht vrolijk)* Als ik zeg "Het hotel is mijn trouwcadeau" -

dan wil ik natuurlijk zeggen de suite. Fijn voor een huwelijksnacht!

KELNER : *(tegen Jos)* Moet ik dan nog de moeite doen om de jurk van uw vrouw te halen?

JOS : Ja, alstublieft!

RIK : *(tegen de Kelner)* En we zouden ze graag snel hebben.

(De kelner aarzelt, steekt zijn hand uit en produceert zijn kuchje. Rik geeft hem vijfhonderd frank.)

KELNER : Zeer vriendelijk. *(wijst naar het rolwagentje)* Oh, u hebt nog niks gegeten.

RIK : We willen geen eten, dank u.

KELNER : Maar u hebt ervoor betaald.

RIK : Neem het maar mee.

KELNER : *(neemt het rolwagentje)* Okee; Dan verkoop ik het aan één van de andere gasten. *(kelner af)*

JOS : Meneer De Neucker, ik wens hier krachtig verzet tegen aan te tekenen.

RIK : Akkoord, Jos, het is genoteerd. Janine, ga in de slaapkamer wachten. Zo gauw je kleeft aangekomen is, WEG. *(Hij doet de deur van de slaapkamer open)*

JANINE : Het spijt me van deze avond, Meneer Debock.

RIK : Hij amuseert zich kostelijk. *(Hij duwt Janine de slaapkamer in)* Okee, Jos. Maak dat je wegbent naar suite 650.

JOS : Moment! Ik moet Verpleegster Engelen opbellen. *(Hij neemt de hoorn op en draait een nummer)*

RIK : Verpleegster Engelen?

JOS : Om te zeggen dat ik later thuis ben.

RIK : Om de liefde Gods, haast je dan.

JOS : De wereld draait niet alleen rond u, Meneer De Neucker.

RIK : Begin niet te preken, Jos, maak het kort. *(Rik doet de deur open en we zien nog maar 'ns het lijk.)*

JOS : *(in de hoorn)* Hallo, met Juffrouw Engelen?... Goeienavond, 't is hier Meneer Debock... Ik stel het wel, danku... Ja, mijn gezondheid is in orde.

RIK : *(heeft zich weggedraaid van de kast en komt nu op Jos af)* Geen medisch rapport, Jos!

JOS : *(in de hoorn)* Hoe heeft Mama het gesteld vandaag?

RIK : God!

JOS : *(in de hoorn)* Oei... oeioeioei. *(tegen Rik)* Mama is een beetje nerveus geweest.

RIK : We zijn allemaal nerveus Jos! Zeg tegen de verpleegster dat je later naar huis komt.

JOS : *(in de hoorn)* Ik vroeg me af of ik u een kleine gunst zou mogen vragen... Dank u.
(tegen Rik) Ze zegt dat voor mij niks te veel is.

RIK : Goed. *(Hij gaat naar achter en doet het raam open)*

JOS : *(in de hoorn)* Het zou kunnen dat ik vanavond een beetje later thuis ben. Er is iets tussengekomen... Dat is erg lief van u, Juffrouw Engelen... Ah nee! Als Mama me wil bellen, dan moet ze bellen naar 514 00 90.

RIK : Jos!

JOS : Ik heb altijd graag dat Mama weet waar ik ben in geval van nood. *(in de hoorn)* En dan ben ik ofwel in kamer 648 of 650... Dat zijn leeszaal in de Albertina bibliotheek... Hartelijk dank. *(Hij legt de hoorn neer)*

RIK : Bon. Jos. Ga naar 650, doe het raam open en kom dan terug naar hier langs het balkon.

JOS : U weet toch dat ik hoogtevrees heb.

RIK : Goed, dan heb je iets om aan te denken terwijl je het lijk transporteert.

(Rik duwt Jos de gang in. Jos steekt de sleutel in het slot van 650. Rik doet de deur dicht, gaat naar het lijk, en: Janine komt op uit de slaapkamer)

JANINE : Meneer De Neucker!

RIK : Ahhh! DOE dat toch niet, Juffrouw Wouters.

JANINE : Ik denk ineens aan iets, ik kan nergens naartoe.

RIK : Hoe bedoel je? Het moment dat je aangekleed bent, ga je naar huis.

JANINE : Ik kan niet. Voor mijn man ben ik in Nieuwpoortbad bij Tante Flavie.

RIK : Ga dan naar Nieuwpoortbad naar Tante Flavie! *(Hij kijkt uit het raam richting achter Cour, of hij Jos niet ziet)*

JANINE : Die krijgt een beroerte als ik daar een gat in de nacht aankom.

RIK : *(draait zich naar Janine)* Kruip dan in bed met Meneer Debock in suite 650.

JOS : *(verschijnt aan de Courkant van het raam)* Dat heb ik gehoord, Meneer De Neucker.

RIK : Vlug, Jos, ik zal je helpen. *(Hij gaat het lijk van de haak tillen)*

JOS : Ik heb over heel die zaak nog 'ns nagedacht...

(De manager komt binnen. Rik stapt in de kast en Janine doet de deur achter hem en het lijk dicht. De manager haalt zijn loper uit het slot)

MANAGER : *(komt de kamer in)* Meneer en Mevrouw Debock zijn niet in hun... *(Hij stopt als hij Jos buiten op zijn knieën voor het raam ziet zitten. Jos glimlacht naar de manager en wuift vriendelijk. De manager gaat naar Jos toe. Die blijft vriendelijk lachen en probeert er nonchalant uit te zien. Uiteindelijk)* Wat doet u daarbuiten, Meneer Debock?

JOS : Binnen komen. *(Voor Jos kan bewegen, valt het raam vlak voor zijn gezicht met een luide slag naar beneden. De manager doet het open)*

MANAGER : Ik was u en Mevrouw Debock juist gaan zoeken in suite 65O...

JOS : Ik kwam 'ns naar het uitzicht kijken. Hier is het prachtig. *(tegen Janine)* Vooruit, schat, we gaan terug. *(Hij steekt zijn hand naar haar uit)*

JANINE : *(tegen de Manager)* Pardon. *(Ze klimt uit het raam en volgt Jos af richting Cour)*

JOS : *(terwijl hij afgaat)* Da-ag!

MANAGER : *(roept)* En zou u dan zo vriendelijk willen zijn om onmiddellijk te gaan inchecken bij de Receptie?
(Rik komt uit de kast)

JOS : *(af)* Natuurlijk!

RIK : *(vergoelijkend tegen de Manager)* Een jong koppel.

MANAGER : *(Draait zich om en ziet dat Rik naast hem staat. Rustig.)* U mist uw debat, Meneer De Neucker.

RIK : Ik moet eerst nog even naar de wc. *(Kruist zijn benen en gaat naar de deur van de slaapkamer. Hij blijft staan als hij ziet dat de Manager, in plaats van weg te gaan, naar hem staat te kijken.)* Na u. *(Rik geeft de manager een teken dat hij moet buitengaan. De Manager vertrekt. Het raam komt met een slag naar beneden. Rik springt op.)* Ahhh! *(De manager komt terug en kijkt Rik vragend aan, wachtend op zijn uitleg)* Ahhhh. *(Speelt dat hij dringend naar het toilet moet. De manager knikt en wil vertrekken. Opeens zwaait de deur van de kast*

open en het lijk wordt zichtbaar.) (Rik roept zonder het te willen) Ahhh! (De manager blijft staan en draait zich om naar Rik; die speelt nu dat hij nog dringender naar het toilet moet. De manager blijft Rik in het oog houden, en ziet dus het lijk nog altijd niet, en gaat zo af. Hij doet de deur achter zich dicht. Rik loopt vlug naar het raam en doet het open. Roept richting cour achter.) Jos! (Hij doet de deur van dekast dicht en gaat terug naar het raam. Roept) Jos! (Hij klimt door het raam op het balkon) Jos! (gaat af langs het balkon, richting Cour achter. Er wordt op de gangdeur geklopt. Na een ogenblik komt de kelner binnen met het kleeed.)

KELNER : Alstublieft! - Hallo! Room Service! *(De kelner aarzelt en wil weggaan. De telefoon gaat. De kelner aarzelt en neemt dan op)* Hallo?... Ja. Dit is nummer 648... Nee dat is geen leeszaal van de Albertina Bibliotheek... Ja, het telefoonnummer hier is 514 00 90 maar het is het ALBERT I HOTEL... Mevrouw, als ik in de Albertina Bibliotheek werkte zou ik het toch WETEN ... De Heer Jos Debock? Ja, ik ken Meneer Debock... Een boodschap van wie... van Verpleegster Engelen?... En welke boodschap kan ik doorgeven, Mevrouw?... Zijn Mama is een beetje ongerust over vannacht en ze wil hem spreken... Wel, zeg maar tegen Mevrouw Debock dat ze zich niet ongerust moet maken. De huwelijksnacht van haar zoon loopt als een trein! *(Hij legt de hoorn neer en gaat met een tevreden uitdrukking af door de gangdeur, die hij achter zich dichtdoet. Rik, Jos en Janine verschijnen voor het raam)*

RIK : Vooruit. *(Ze komen alledrie binnen langs het raam.)* Janine, jij bewaakt de deur van de gang. Jos en ik transporteren de oorzaak van al onze problemen naar 650. *(Janine gaat naar de gangdeur en Rik en Jos halen het lijk van de haak. Janine doet de deur van de kast dicht.)*

JOS : Oei! Ik hoop dat Mama zich niet ongerust maakt over mij.

RIK : Zet je Mama nu 'ns vijf minuten uit je gedachten! Vooruit Jos! Niet treuzelen *(Ze draaien zich om naar het raam, en daar verschijnt de kelner op het balkon (Courkant), nog altijd met het kleeed.)*

KELNER : Hoe is 't mogelijk!.

(In één snelle beweging gaan Jos en Rik rechtop staan met het lijk tussen hen in.)

De armen van het lijk hebben ze rond hun schouders geslagen om zo het lichaam te ondersteunen, en ze staan nu met drie op een rij. De kelner stapt door het raam de kamer in. Jos en Rik verplaatsen zich vliegensvlug richting canapé met het lijk tussen hen in. De kelner komt helemaal vooraan op de scène staan en overziet het schouwspel. Om zich een houding te geven beginnen Jos en Rik te "dansen" en te zingen met het lijk tussen hen in. De kelner is gebiologeerd. Ze beëindigen hun kort maar krachtig nummer, en Janine, die langs de Courkant is komen kijken, applaudisseert.)

RIK : Dank u, Mevrouw Debock. *(tegen Jos)* Nog een beetje oefenen, Jos, en we kunnen het opvoeren op het Verkiezingsbal van de CVP. *(Het raam komt ineens met een slag naar beneden. Jos en Rik roepen van schrik. Jos valt met het lijk op de canapé.)* Absoluut, Jos. Rust maar wat uit met je BROER.

JOS : Mens toch!

RIK : *(luchtig)* Is Fred moe, Jos?

JOS : Doodop.

RIK : Je broer heeft niet zo'n uithoudingsvermogen als jij, Jos. *(Tegen de Kelner)* Fred is Jos z'n getuige geweest bij de trouw deze morgen. Ik denk dat hij er een paar te veel op heeft. Laat je niet hangen, Fred! *(Rik slaat Fred op de schouder. Het lijk valt naar voren. Jos trekt het terug naar achter.)* Dat komt wel in orde, Fred. *(tegen de Kelner)* En, wat is uw probleem?

KELNER : *(verbijsterd)* Wat? Oh. Ja. Ik breng uw kleed.

(Gedurende de volgende dialoog neemt Rik het kleed aan van de kelner, geeft hem 500 frank fooi en brengt hem naar de deur. Janine loopt mee en doet de deur open.)

RIK : Dank u. Zeer vriendelijk. Als we u deze nacht nog nodig hebben, dan zullen we zeker bellen en dan vragen we naar u, persoonlijk. Hoe is uw naam eigenlijk?

KELNER : *(kijkt naar Jos en het lijk)* Van Bouillon.

RIK : Ah, Van Bouillon? Godfried Van Bouillon? *(Rik gniffelt maar de kelner is nog altijd gebiologeerd door Jos en het lijk.)*

KELNER : Nee. Gustaaf.

RIK : *(geeft hem 500 frank)* Koop uzelf iets, Gustaaf.

KELNER : *(kijkt nog altijd naar Jos)* Dank u.

RIK : *(geeft de kelner nog 500 frank)* Begin ergens op uw eigen. *(Rik draait de kelner om, duwt hem zachtjes de kamer uit en doet de deur achter hem dicht. Jos staat op. Het lijk zakt in elkaar op de canapé.)*

JOS : *(gekweld)* Mens toch!!

RIK : *(geeft Janine haar kleding)* Vlug, doe het aan, ga dan naar beneden naar de Receptie en check in als Meneer en Mevrouw Debock, voor de manager ontploft. *(Gedurende de volgende paar replieken schiet Janine heel snel haar jurk aan. Rik neemt een zonnebril uit de zak van zijn jas.)* Jos, zet hem mijn zonnebril op, dan ziet hij er beter uit.

JOS : *(neemt de zonnebril aan)* Mensen mensen toch! *(Hij gaat de zonnebril op het lijk zetten)*

RIK : *(tegen Janine)* Als je ingecheckt hebt, dan ga je naar Drogenbos naar huis. Jos en ik krijgen hem wel in 650. *(De telefoon gaat. Geen van de drie beweegt. Rik neemt af. In de hoorn; opgewekt)* Hallo?... *(Kortaf)* Verpleegster Engelen?!

JOS : Verpleegster Engelen?

RIK : Ssst! *(in de hoorn)* Nee, Meneer Debock is niet te spreken.

JOS : Hoe gaat het met Mama?

RIK : Ssst! *(in de hoorn)* Meneer Debock heeft zijn handen vol op het moment... Ik ben de bibliothecaris van de Albertina... Ik ben de bibliothecaris van de Albertina en ik breng de nacht door in het ALBERT I HOTEL... Oh! Ah!... Ah zo!

JOS : Wat zegt ze?

RIK : Ssst! *(in de hoorn)* Ik zal Meneer Debock laten terugbellen. *(Hij legt de hoorn neer)*

JOS : Wat is er gebeurd?

RIK : Het was Verpleegster Engelen. Je moeder is overstuur omdat je nog niet thuis bent.

JOS : Is dat alles?

RIK : Niet helemaal. Ze is ook overstuur omdat je vandaag getrouwd bent, zonder haar iets te zeggen.

JOS : Getrouwd?! *(Hij staat op en het lijk zakt in elkaar op de canapé)*

JANINE : Hoe kan zij dat weten?

JOS : Arme mama.

RIK : Niks te arme mama. Eerst het lijk en Juffrouw Wouters. *(Rik neemt Janine bij de arm en: de manager verschijnt aan het open raam.)*

MANAGER : Daar bent u!

(Rik pakt Janine stevig vast en maakt doodkalm een walsje met haar door de kamer. Jos gaat vlug terug op de canapé zitten naast het lijk en hij houdt het vast met zijn arm rond de schouders. De manager komt binnen langs het raam en kijkt kwaad naar de rondspringende Rik. Hij tikt op z'n schouder.)

RIK : Het spijt me, er wordt niet gechangeerd. *(Hij danst verder met Janine. Zingt een aria) "La Donna é Mobile. Troebels we zitten ermee." (Rik doet de deur open en loodst Janine buiten, de gang in. Janine dansend af. Rik tegen de manager.)* We zijn aan 't oefenen voor het Verkiezingsbal van de CVP. Mevrouw Debock is juist onderweg naar de Receptie om in te checken. Excuses voor de kleine vertraging.

MANAGER : Dank u! En dan nog iets. Meneer Debock... *(draait zich om en ziet nu pas Jos met het lijk op de canapé zitten)* Wie is dat nu weer?

RIK : Dat is Meneer Debock z'n broer, Fred.

MANAGER : *(kijkt naar Jos)* Uw broer?

JOS : Fred blijft hier niet.

MANAGER : Voelt uw broer zich wel goed, Meneer Debock?

JOS : Oh, uitstekend. *(Tegen het lijk)* Hè, Fred? *(Tegen de Manager)* Uitstekend. *(Hij knuffelt het lijk)*

RIK : Fred heeft alleen een beetje teveel gedronken.

MANAGER : Wel, we kunnen hem hier wel een kamer geven, Meneer Debock.

JOS : Oh, nee. Fred moet naar huis. Hij heeft een zware reis gehad.

MANAGER : Hij ziet er niet al te best uit.

JOS : Oh, hij ziet altijd een beetje bleek. Hè, Fred? *(Jos manipuleert het lijk zodanig dat het een breed gebaar maakt met één van z'n armen.)*

MANAGER : *(Tegen het lijk)* Voelt u zich daar wel toe in staat, Meneer Debock? *(Hij gaat naast Jos zitten. Jos draait het hoofd van het lijk weg. De manager roept langs Jos heen.)* Meneer Debock.

RIK : Hij is een beetje doof.

MANAGER : *(luider)* Voelt u zich daar wel toe in staat, Meneer Debock? *(Jos houdt het*

hoofd van het lijk achteraan vast en draait het gezicht naar zichzelf en naar de manager toe. Hij schrikt omdat hij het gezicht van het lijk nu vlak bij het zijne ziet. Luid) Het is geen moeite om u een kamer te geven. *(Er gebeurt even niets en dan schudt het lijk langzaam van nee. Luid)* Is uw conditie goed genoeg om naar huis te gaan? *(Het lijk knikt van ja.)* Ik hoop alleen maar dat hij niet moet rijden.

RIK : Ik ben heel zeker dat hij niet zal rijden. Zware voet.

MANAGER : *(Tegen het lijk)* Goeienavond dan maar, Meneer Debock.

(Het lijk "wuijt". De manager begrijpt er niets meer van, wuijt terug en gaat af.)

RIK : Magnifiek, Jos.

JOS : Ik word niet goed.

RIK : Vooruit, we brengen hem naar hiernaast.

JOS : Nee, nu brengen we hem niet meer naar hiernaast!

RIK : Waarom niet?

JOS : Waarom niet? *(Jos staat op en het lijk valt met een plof achter de canapé. Reactie van Jos en Rik.)* Ik zal u zeggen "waarom niet", Meneer De Neucker. Omdat de manager daarjuist vijf minuten met hem gesproken heeft en denkt dat het mijn broer Fred is! *(Met zijn hoofd in zijn handen loopt hij angstig weg)*

RIK : *(heeft het door)* Je hebt gelijk, Jos!

JOS : *(kermt)* Waarom. Waarom heb ik naar u geluisterd?

RIK : Jos, we moeten goed nadenken.

JOS : Stop nu maar met dat "we".

RIK : Jos, jij zit er even diep in als ik. Wie heeft hier zo juist een buiksprekersnummer met een lijk gedaan?

JOS : *(probeert na te denken)* Wel,...

RIK : En wie heeft er meegedaan met dat spelletje van Mevrouw Debock en die huwelijksnacht?

JOS : Wel,...

RIK : En broer Fred die teveel gedronken had.

JOS : Ik zeg u één ding. Volgende keer stem ik voor de VLD.

RIK : Bon! Wat is het probleem. De manager heeft je broer Fred gezien met een regenjas, sjaal, kostuum, bruine schoenen enzovoort, en een sportieve zonnebril.

JOS : Da's juist!

RIK : Wel, zonder regenjas, sjaal, kostuum, bruine schoenen enzovoort, en een sportieve zonnebril, maar met iets heel ANDERS - dan denk ik dat hij er niet meer zou uitzien als je broer Fred.

JOS : *(ontzet)* We kunnen een lijk toch niet uitkleden, Meneer De Neucker.

RIK : Het is niet het moment om fijngevoelig te zijn, Jos. Hang hem maar terug in de kast.
(Hij gaat naar de telefoon)

JOS : Wat gaat u doen?

RIK : *(draait nummer)* Bellen naar Godfried Van Bouillon.

JOS : Naar wie?

RIK : Naar Gustaaf, of wat is het ook weer. *(in de hoorn)* Is het met mijn goeie vriend Gustaaf?... Goed. 't Is Meneer De Neucker hier... Ja, juist, de rijke meneer van 648... ... *(Tijdens de volgende replieken begint Jos het lijk naar de kast te slepen, maar hij stopt omdat zijn aandacht wordt getrokken door wat Rik zegt. In de hoorn)* Bon, Gustaaf, een kleine gunst... Ja, en ik heb hier nog een heel pak van die blauwe briefjes! Heb jij nog andere kleren in het hotel? Een jas, een broek, schoenen, bijvoorbeeld? ... Uitstekend. Breng ze direct naar suite 648 ... We doen een ophaling voor Ruanda. *(Hij legt de hoorn neer. Er wordt nerveus op de deur geklopt. Jos blijft onbeweeglijk met het lijk staan. Zeemzoet)* Wie is daar?

JANINE : *(af)* Ik ben het, Janine. Vlug, doe de deur open.

(Rik doet de deur open. Janine komt binnen; ze ziet er beroerd uit.)

RIK : Waarom ben jij nog niet weg?

JANINE : Ik heb Ronnie gezien bij de Receptie.

RIK : Ronnie? Wie is Ronnie?

JANINE : Mijn man!

(Er valt een stilte terwijl Rik en Jos hun frank valt.)

RIK & JOS : *(samen)* Je man?

RIK : *(ontzet)* Ronnie zit in Drogenbos.

JANINE : Ronnie staat aan de Receptie.

JOS : *(kermt)* Ohhh. *(Hij valt in wanhoop op zijn knieën, en samen met hem het lijk.)*

RIK : Dat kan niet.

JANINE : Jawel. Ik heb de schok van mijn leven gekregen. Gelukkig dat hij MIJ niet gezien heeft.

RIK : Maar wat komt hij verdomme doen in het ALBERT I HOTEL?

JANINE : Dat ik het niet weet.

JOS : Ik wist dat er zoiets ging... ..

RIK : *(onderbreekt)* Jos, zwijg! En sta recht, wat zit je daar te bidden met je broer.

JOS : Dat is 't enige wat ik nog kan doen.

(De telefoon gaat. Ze staan allemaal stokstijf. Rik neemt op.)

RIK : *(in de hoorn; opgewekt)* Hallo!... *(Kwaad)* Nog 'ns Verpleegster Engelen!

JOS : Laat mij! *(Jos staat op en het lijk valt op zijn knieën met zijn hoofd op de fauteuil.)*

RIK : Pas jij maar op HEM. *(in de hoorn)* Mevrouw, u moet stoppen met Meneer Debock lastig te vallen... Meneer Debock z'n moeder is hysterisch geworden?

JOS : Wat is er gebeurd?

RIK : Niks. *(in de hoorn)* Wablief? Dat gaat u of Mevrouw Debock niet aan met wie Jos vandaag is getrouwd.

JOS : Mens toch! *(Hij loopt naar Rik)*

RIK : *(in de hoorn)* Meneer Debock komt naar huis als hij zijn huwelijksplicht heeft volbracht. *(Hij gooit de hoorn neer).*

JOS : Nu krijgt mijn moeder waarschijnlijk een hartaanval.

RIK : Laat ons hopen dat Verpleegster Engelen dan vijf minuten van de telefoon wegblijft.
(Rik duwt Jos terug naar het lijk.) Stop met jammeren en hang Fred terug aan zijn haak!

JOS : *(tilt het lijk op)* Kom, Fred! *(Jos doet het lijk naar de kast "lopen".)*

JANINE : Wat doen we met Ronnie, Meneer De Neucker?

RIK : Geen paniek. Er is waarschijnlijk een perfecte verklaring voor de onverwachte aankomst van Meneer Wouters. *(Er wordt op de gangdeur geklopt. Niemand beweegt. Jos heeft net het lijk aan zijn haak gehangen. Zeemzoet)* Wie is daar?

RONNIE : *(af)* Opendoen!

JANINE : *(ontzet)* Da's Ronnie.

JOS : Mens toch!! *(Jos stapte in de kast. Rik trekt hem er terug uit.)*

RIK : *(zeemzoet)* Is dat de Room Service?

RONNIE: Als ge niet opendoet, stamp ik de deur in.

RIK : *(fluistert snel)* Breng Juffrouw Wouters naar suite 650.

JOS : *(fluistert in paniek)* Dat is het beste gedacht van de avond. *(Hij klimt op het balkon)*

JANINE : Hij is verschrikkelijk agressief, Meneer De Neucker.

RIK : *(ongerust)* Ah ja?

JOS : Meneer De Neucker lost dat wel op, vooruit. *(Jos trekt Janine door het raam en ze gaan af.)*

(Er wordt op de gangdeur geklopt.)

RONNIE : *(af)* Hey!

RIK : *(zeemzoet)* Ik kom! *(Rik heeft geen tijd meer om het raam dicht te doen en gaat naar de deur. Hij haalt diep adem, en doet open. Ronnie marcheert Rik voorbij, recht de kamer in. Hij is in een staat van uiterste opwindning. Vrolijk)* Oh. Ik dacht dat u de kelner was.

RONNIE : *(grimmig)* Ik ben Ronnie Wouters.

RIK : *(vrolijk)* Aangename kennismaking, Ronnie. *(Rik steekt zijn hand uit, maar Ronnie negeert ze.)* Ik ben Rik De Neucker.

RONNIE: Dat weet ik godverdomme maar al te goed.

RIK : *(glimlachend)* Ja, dat heb je met die TV-camera's in het Parlement. Jij hebt euh... zeker niet voor mij gestemd hé?

RONNIE: Godverdomme nee.

(Ronnie doet de deur van de slaapkamer open en gaat binnen.)

RIK : *(roept naar binnen)* Ah. Ik dacht misschien dat je me daarom wou spreken.

RONNIE : *(komt terug)* Ik ben Janine haar man.

RIK : *(luchtig)* Janine?

RONNIE : Janine Wouters! *(Hij slaat de deur van de slaapkamer dicht)*

RIK : *(luchtig)* Janine Wouters?

RONNIE: Zij is één van de secretaresses ginder!

RIK : *(denkt na; luchtig)* Nee, ik denk niet dat ik weet wie het is.

RONNIE : Stop er maar mee. Waar is ze?

RIK : Waar is wie?

RONNIE: Mijn vrouw! Juffrouw Wouters!

RIK : Ah, Juffrouw Wouters is je vrouw. Een getrouwde juffrouw. *(Rik gniffelt. Ronnie houdt zich in)*

RONNIE: Waar is ze?

RIK : *(scheept hem op luchtige toon af)* Wat zou een secretaresse nu komen doen in de hotelsuite van een Staatssecretaris?

RONNIE : 't Zal niet helpen, Meneer De Neucker, ik heb haar laten volgen.

(Plots valt achter hen het raam met een luide slag naar beneden. Rik reageert duidelijk maar beheerst. Ronnie kijkt even naar het raam en komt dan achterwaarts naar Rik toe)

RIK : Laten volgen?

RONNIE : Afspraakjes. Cafés op de hoek. Taartjes...

RIK : Oh, DIE Juffrouw Wouters! Natuurlijk. JANINE! Eén van de secretaresses... *(Hij lacht)* Onze Janine.

RONNIE : Ik weet wat ge van plan zijt!

RIK : Steno, dactylo...

RONNIE : Allez! Gij zijt van de CVP. Zij is van de VLD. *(Rik gniffelt naar Ronnie, maar die vindt het niet grappig.)* Dus toen Janine begon met al die zever over Tante Flavie in Nieuwpoortbad!

RIK : Als jij insinueert wat ik denk dat jij insinueert...

RONNIE : Ik insinueer dat ge voor Nieuwpoortbad niet moet overstappen in HOTEL ALBERT I!

(Rik slikt. De Meid klopt en komt binnen.)

MEID : Maken-bed-nu.

RONNIE : *(komt op haar af)* Er wordt hier godverdomme geen bed gemaakt.

MEID : Non capisco.

RONNIE : Stap het af!

MEID : *(vrolijk)* Da-ag. *(De Meid gaat af.)*

RIK : Wel, beste jongeman ...

RONNIE : Speel niet met mijn voeten. Gij waart u aan 't inschrijven en Meneer Backx stond vlak naast u.

RIK : Meneer Backx?

RONNIE : Mijn privédetective.

RIK : (*probeert te blijven glimlachen*) Je privédetective?

RONNIE : Ik stond aan de overkant van de straat en Meneer Backx is op de brandladder geklommen... . (*Een onprettige gedachte ontstaat in Rik z'n hoofd en hij kijkt naar het raam.*) ..hij is door het raam van 648 gekropen... en hij ging u op heterdaad betrappen, vriend!

RIK : (*herhaalt*) Ik was aan 't inchecken... jouw privédetective is op de brandladder geklommen...

RONNIE : Ja!

RIK : (*kijkt naar het raam*) Hij heeft het raam daar opengedaan...

RONNIE : Op de kop!

RIK : Ochgod. (*Hij kijkt naar de kast, dan terug naar Ronnie en glimlacht.*)

RONNIE : Ja! En ik sta al meer dan driekwartier op hem te wachten dus hij zal nu al wel 't een en 't ander gezien hebben.

RIK : Je bent niet eens zeker dat je vrouw in het hotel is.

RONNIE : Jawel. Ik stond aan de overkant! Ik heb haar zien binnensluipen nadat gij u ingeschreven had.

RIK : Misschien.

RONNIE : Zeker!

RIK : Wel, ik kan u verzekeren: ze is niet bij mij. (*Er is heel even een stilte.*) Ze is bij Jos Debock.

RONNIE : Jos wie?

RIK : Jos Debock. Ik wilde hem beschermen. Hij is mijn Kabinetchef. De zwaarste stier van Brussel.

RONNIE : Laat het uit! GIJ hebt altijd rendez-vous met Janine.

RIK : Juist! Om haar die dwaze verliefdheid op Meneer Debock uit haar hoofd te praten. Maar zonder resultaat. Jos is een heel ervaren vrouwenloper. Hij heeft bij ons alle vrouwen gedaan gelijk een oversekst konijn.

RONNIE : Met wie denkt gij dat ge te doen hebt?

RIK : (*brenkt Ronnie naar de deur.*) Met een heel intelligente kerel, Ronnie. Ga naar de Receptie. Controleer of er een Meneer en Mevrouw Debock ingeschreven is.

RONNIE : (*aarzelt*) Als ge mij iets wijsmaakt, hè...

RIK : Ik ben even bezorgd als jij. (*Rik doet de deur van de gang open; achter Ronnie z'n rug valt de kastdeur open en het lijk valt naar voren, hangend aan de haak. Rik ziet dat, maar Ronnie niet. Rik pakt Ronnie bij z'n schouders om hem te verhinderen zich om te draaien.*) Ronnie!

RONNIE : (*verrast*) Wat is 't?

RIK : Ik ben zelfs nog bezorgder dan jij, denk ik.

RONNIE : Jos Debock, zegt ge?

RIK : Juist. (*Met medeleven*) Ik vind het heel erg dat het achter je rug gebeurt.

RONNIE : Als ge mij beliegt...

RIK : (*geraakt*) Ronnie, ik zit in de regering.

RONNIE : Wel, Jef Backx is er ook nog, vergeet het niet.

RIK : Jef Backx vergeet ik niet.

RONNIE : Die zal wel iets gezien hebben.

RIK : Hij zal je over mij geen woord kunnen zeggen, wees maar gerust.

RONNIE : Ik kom terug.

RIK : Ik kijk er al naar uit. (*Rik duwt Ronnie de gang in, zonder dat hij heeft kunnen omkijken. Rik doet vlug de deur van de kast terug dicht, gaat naar de telefoon en draait een nummer. Tegen zichzelf* Vooruit, Jos! (*in de hoorn*) Jos, kom direct terug naar hier met Janine... Ronnie is naar beneden naar de Receptie maar hij komt terug... Jullie mogen niet in 650 blijven, want daar komt hij straks naartoe... Jos, er is geen tijd! Ik kan alleen maar zeggen: als Ronnie je ziet, dan zitten we met twee lijken. (*Hij legt de hoorn neer. Er wordt geklopt. Zeemzoet.*) Wie is daar?

KELNER : (*af*) Room Service. (*Rik doet de deur open. De kelner komt binnen; hij draagt een stapel kleren met bovenop een bolhoed.*) Hier is uw couturier.

RIK : Fantastisch.

(*Rik trekt de kelner naar binnen en doet de deur dicht. Dan wil hij de kleren pakken, maar de kelner steekt zijn hand uit en produceert zijn zachte kuch. Rik gaat zijn portefeuille halen.*)

KELNER : U moet weten, dat is mijn trouwkostuum.

RIK : *(geeft hem 500 frank)* Juist. Bon, Gustaaf, onze situatie is er een beetje op achteruitgegaan.

KELNER : *(grinnikt)* Des te beter.

RIK : Juist. Ik heb een rolstoel nodig.

KELNER : Een rolstoel.

RIK : Voor een invalide.

KELNER : Is er iemand ziek geworden?

RIK : We hebben verschillende zieken, maar euh... er is er maar één die een rolstoel nodig heeft.

(Jos en Janine komen op langs het balkon en kloppen op het raam. Rik gaat ernaartoe en doet het raam open.)

KELNER : Weten die niet dat er hier deuren zijn?

(Jos en Janine klauteren naar binnen)

JOS : *(terwijl hij binnenkomt)* Wat is er gebeurd?

JANINE : *(terwijl ze binnenkomt)* Wat kwam Ronnie hier doen?

RIK : Even wachten. Ik ben bezig met Gustaaf.

KELNER : *(Tegen Jos)* Gaat u HEEL uw huwelijksnacht heen en weer lopen over het balkon?

RIK : *(tegen de Kelner)* Laat ze maar doen. Kan jij mij een ROLSTOEL bezorgen?

KELNER : Misschien wel. Het hotel heeft er een paar staan voor noodgevallen.

RIK : Het is dringend, Gustaaf. *(Rik duwt de kelner weg, maar die blijft staan, kucht en steekt zijn hand uit. Rik haalt zijn portefeuille boven.)*

KELNER : Duizend frank is genoeg.

RIK : Oh. Nu ben ik blut.

KELNER : *(royaal)* Dat is dan in orde.

RIK : *(verrast)* Dank je, Gustaaf.

KELNER : American Express is ook goed. *(gaat af)*

JOS : *(samen met Janine)* Wat gebeurt er hier? Voor wie is die rolstoel?

JANINE : *(samen met Jos)* Meneer De Neucker, alstublieft, wat kwam Ronnie doen?

RIK : Dat is hier nog erger dan een parlementair debat! *(Het raam komt met een slag naar beneden)* God! *(Tegen Jos)* Bon, wil je eerst het slechte nieuws of het slechtste

nieuws?

JOS : Is er geen GOED nieuws?

RIK : Nee.

JANINE : Geef ons dan maar het slechte nieuws.

RIK : Het slechte nieuws is: je man heeft ons hier laten volgen door een privédetective.

(Janine en Jos kijken ontzet.)

JANINE : Nee!

JOS : En er is dus nog slechter nieuws?

RIK : Juist. Hij hangt in onze kast.

JOS : Mens toch!! *(Hij kijkt ontzet naar de kast)*

JANINE : Waarom is Ronnie zo achterbaks!

(Jos en Rik kijken haar aan)

RIK : Ja waarom?

JOS : Ik zie niet in waar die rolstoel voor dient, tenzij het voor mij is natuurlijk.

RIK : Jos, hij is privédetective! We mogen hem niet laten vinden, in geen één van onze suites. We zetten hem in de rolstoel en we slaan een deken rond zijn benen.

JOS : En dan?

RIK : Dan duw jij hem naar het Terkamerenbos, Jos.

JOS : *(sprakeloos)* Het Terkamerenbos?

RIK : *(emotieloos)* Dat is op je weg naar huis, Jos. Ik zeg het, de arme man is dood. Voor hem is het gelijk WAAR ze hem vinden. Je bent daar te voet op minder dan een uur. Dump hem in de struiken.

JOS : Hem dumpen in de struiken?!

JANINE : Zeg! Hoe zit dat nu met Ronnie?

RIK : Juist, dat is nog een reden voor Jos om uit te wijken naar het Terkamerenbos. Ik heb Meneer Wouters een leugentje om bestwil verteld, vrees ik.

JOS : *(bezorgd)* Wablief?

RIK : Dat jij van plan was zijn vrouw te verleiden.

JOS : Wablief?!

RIK : Hij kon dat moeilijk aannemen en dus staat hij nu aan de receptie te controleren of er een Meneer en Mevrouw Debock ingeschreven zijn.

JANINE : En dat is zo!

RIK : (*stralend*) Suite 650, zo is 't!

JOS : Meneer De Neucker, weet ge wat gij zijt?

RIK : Wel, als ik zo verder doe word ik nog Voorzitter van de CVP. (*Er wordt geklopt. Ze staan stokstijf. Zzeemzoet*) Wie is daar?

RONNIE : (*af*) Ronnie Wouters!

JOS : Mens toch!!

RIK : (*zeemzoet*) Ik kom! (*Gedurende de volgende dialoog fluisteren Rik, Janine en Jos zeer snel.*) Vlug! (*Rik doet de kastdeur open. Het lijk hangt nog altijd aan de binnenkant van de deur.*) Erin. Alletwee.

JOS : Is dat echt nodig?

RIK : Je mag kiezen: een tête-a-tête met een lijk of een tête-a-tête met Ronnie.

RONNIE : (*af*) Hey! (*Ronnie klopt nog harder op de deur.*)

JOS & JANINE : (*samen*) Het lijk.

(*Jos trekt Janine bij hem in de kast. Rik raapt de kleren op die de kelner gebracht heeft.*)

RIK : En terwijl je daar zit: steek hem in het trouwkostuum van Godfried Van Bouillon.

JOS : (*ontzet*) Moet dat echt?

RIK : Ja. Dat vertraagt de identificatie. En haast je!

JOS : God zeg, de mafia zou nog één en ander van u kunnen leren.

(*Jos neemt de kleren aan en Rik doet de deur dicht. Er wordt nog harder op de deur geklopt. Rik doet open.*)

RIK : (*terwijl hij opendoet*) Niet zo ongeduldig.

(*Ronnie komt verslagen de kamer binnengestapt. In de gang is één van de deurpanelen van suite 650 ingetrapt.*)

RONNIE : Ge hadt godverdomme gelijk! Meneer en Madam Debock. Suite 650. (*Ongelovig*) Hier rechtover.

RIK : (*doet alsof hij woedend is*) Hier rechtover?! Oh, dat is het toppunt.

RONNIE : Ik heb op de deur geklopt maar er was geen antwoord.

RIK : Oh nee?

RONNIE : Dus ik heb godverdomme de deur ingestampt!

RIK : *(werpt een blik door de open gangdeur)* Godverdomme!

RONNIE : Maar ze zijn er niet.

RIK : Oh nee?

RONNIE : Verdomme!

(Ronnie stort plots in elkaar. De opgekropte emotie is hem te veel en hij valt snikkend op zijn knieën. Rik staat stomverbaasd te kijken hoe de jongeman ligt te jammeren en zich vastklampt aan Riks knieën.)

RIK : Pak je bijeen, Ronnie.

RONNIE : 't Is allemaal mijn schuld!

RIK : Maar nee.

RONNIE : Jawel, daarom is ze met die gast, met die Debock meegegaan. Hij kan het beter dan ik.

RIK : Maar nee! *(Terwijl Ronnie blijft doorjammeren, komt de manager boos binnen vanop de gang. Hij staat op het punt op de open deur te kloppen, maar wordt plots geconfronteerd met de scène die zich daar afspeelt. Hij laat de deur openstaan, en komt geschokt de kamer in.)* Jij kan het heel goed, daar ben ik zeker van. *(Hij streelt Ronnie over zijn hoofd. De manager schrikt.)*

RONNIE : Nee, dat is juist het probleem.

RIK : Wat, Ronnie?

RONNIE : *(jammert)* Ik ben niet goed in bed, Meneer De Neucker.

(Rik is gegeneerd. Achter hen staat de manager verstoemd.)

RIK : Je kan het, daar ben ik zeker van.

RONNIE : *(snikkend)* Nee. *(Snotterend)* Ik kan het niet lang genoeg laten duren.

(De manager wordt woedend.)

RIK : Stop ermee! Je bent te hard voor jezelf.

MANAGER : Meneer De Neucker!!

RIK : *(springt)* Oh, mijn... ! Ik euh... was juist aan 't uitleggen...

MANAGER : Dat zou ik liever niet weten.

RIK : Laat hem maar aan mij over. Hij zit met een probleempje.

MANAGER : Dat heb ik gehoord.

(Tijdens de voorgaande dialoog heeft Ronnie zich zo goed en zo kwaad mogelijk

bij elkaar gepakt en hij gaat zitten in de fauteuil Jardin.)

RONNIE : Normaal doe ik dat nooit als er mensen bij zijn.

MANAGER : Ik ben blij dat te horen.

RIK : *(Tegen de Manager)* Ik zoek daar wel een oplossing voor.

MANAGER : *(kwaad)* Wel, misschien kan u ook een oplossing zoeken voor Meneer Debock hiernaast.

RONNIE *(staat op)*: Meneer Debock?

RIK : 't Is in orde, Ronnie.

MANAGER : Nee, 't is niet in orde! De deur is ingetrapt en de meubels liggen op de grond.

RIK : Meneer Debock zal de schade betalen.

MANAGER : Het gaat niet over betalen! Ik kan niet toestaan dat er zoiets gebeurt in het ALBERT I HOTEL.

RIK : Ik begrijp het.

MANAGER : Ik heb niks tegen een wilde huwelijksnacht maar dit gaat te ver.

RONNIE : Huwelijksnacht?! *(Ronnie valt op zijn knieën, huilt en grijpt Rik z'n benen vast. Rik doet hem op een stoel gaan zitten.)*

RIK : Probeer sterk te zijn, Ronnie.

MANAGER : En Meneer en Mevrouw Debock zijn nergens te zien.

RIK : Ze zitten waarschijnlijk in het restaurant. Misschien kan u daar 'ns gaan kijken. *(Rik begint de manager buiten te werken.)*

KELNER : *(komt door de open deur binnen met de rolstoel.)* Voila!

MANAGER : *(bekijkt de kelner en de rolstoel.)* Wat ben jij van plan, Van Bouillon?

KELNER : Ik breng de bestelling.

MANAGER : *(wijst naar de rolstoel)* Voor wie is dat?

KELNER : Voor wie is het, Meneer De Neucker?

RIK : Voor mijn jonge vriend daar.

KELNER : *(tegen Ronnie)* U bent hier nieuw, hè?

MANAGER : *(Weet niet meer waar hij het heeft. Tegen de Kelner)* Je mag gaan. *(Hij helpt Ronnie op de been)*

KELNER : Oh. Wel...euh... *(De kelner kijkt naar Rik. Dan wijst hij naar Rik, naar*

zichzelf, steekt zijn tien vingers op, en gaat af.)

MANAGER : Ik weet niet wie u bent, jongeman, of wat u komt doen in de suite van Meneer De Neucker op dit uur van de nacht, maar ik moet u verzoeken om het Albert I Hotel te verlaten zo gauw u weer bij uw positieven bent. *(Tegen Rik)* In de toekomst, Meneer De Neucker, zou u er beter aan doen uw echtgenote mee te brengen bij die nachtzittingen. *(De manager gaat aflangs de gang)*

RONNIE : Miljaar, ik voel me slecht.

RIK : Ga naar huis, je zal je beter voelen.

RONNIE : Ik ga niet naar huis voor ik die gast gevonden heb, die Debock.

RIK : Ik heb het al gezegd, hij zit waarschijnlijk beneden in het restaurant.

RONNIE : Okee! En als ik hem vind dan stamp ik hem in zijn kloten. *(Ronnie aflangs de gang.)*

RIK : *(Doet de deur van de kast open.)* Heb je daar iets van gehoord?

JOS : Ja, en van dat laatste heb ik de tranen in mijn ogen. *(Jos stapt uit de kast en beschermt met zijn handen zijn onderlichaam. Janine volgt hem.)*

JANINE : Ronnie was fantastisch.

RIK : Fantastisch?

JANINE : Zo'n liefdesverklaring. Zo heb ik hem nog nooit horen spreken.

RIK : *(vermoeid)* Mens toch!

JANINE : En nu dat hij de moed heeft gehad om zijn kleine afwijking openlijk toe te geven...

RIK : Janine, bespreek dat volgende week met de huisdokter! *(Tegen Jos)* Heb je hem van kleren veranderd?

JOS : 't Was niet gemakkelijk.

(Jos haalt het lijk tevoorschijn: het is nu gekleed - zeer slordig - in het oude trouwkostuum van de kelner en het heeft de bolhoed op z'n hoofd. Het draagt nog altijd een zonnebril.)

RIK : Om de liefde gods!

JOS : Het was daar donker.

RIK : Zet hem daarin. *(Rik komt aan met de rolstoel en Jos ploft het lijk erin. Rik bekijkt hem.)*

We mogen blij zijn dat het vandaag de eerste november niet is. (*Tegen Janine*)
Bon. Jij gaat langs de brandladder naar beneden en dan zo vlug mogelijk naar
Drogenbos, naar huis. (*hij doet het raam open*)

JANINE : Wat moet ik dan tegen Ronnie zeggen als hij terugkomt?

RIK : Zeg hem dat Debock je met geweld naar hier heeft gesleurd.

JOS : Bedankt!

JANINE : Maar ik kan Ronnie vanavond niet onder ogen komen!

RIK : Ga dan terug naar het Parlement.

JANINE : Daar kan ik niet slapen!

RIK : Waarom niet? Daar slapen ze allemaal. (*duwt Janine uit het raam Janine af langs de
Jardinkant.*) Okee, Jos, we zijn zover. (*Hij doet de deur van de gang open*) Het
Terkamerenbos. Een wandelingetje met broertje Fred. Ik laat de lift komen en ik
zet hem open. Geef me 30 seconden. En haal in de slaapkamer een deken voor
onze vriend.

JOS : (*doet de deur open*) Goed dan.

RIK : Jos, als je ooit trouwt en je zit in de problemen, dan kan je altijd op mij rekenen.

JOS : Als Ronnie mij onderhanden neemt, zal het gedaan zijn met trouwen. (*Jos af in de
slaapkamer*)

(*Rik kijkt de kamer rond, tikt het lijk tegen z'n wang en gaat af. Het is een
ogenblik stil en dan begint het lijk van de man te bewegen. Hij schudt z'n hoofd en
voelt dan aan z'n nek die blijkbaar veel pijn doet. Hij merkt dat hij een zonnebril
op heeft, en zijn handen tasten ernaar. Hij neemt de zonnebril af en kijkt ernaar.
Dan steekt hij hem in zijn bovenzak, voelt opnieuw aan zijn nek en beweegt zijn
hoofd heen en weer. Zijn gezicht vertrekt van de pijn. Hij brengt zijn handen naar
zijn nek en masseert hem. Daardoor raakt hij de bolhoed. Hij betast hem, neemt
hem af en kijkt er niet-begrijpend naar. Hij zet de hoed terug op zijn hoofd en
probeert te denken. Dan merkt hij dat hij in een rolstoel zit en probeert na te gaan
hoe hij daar gekomen is. Hij staat recht en komt dan tot de ontdekking dat hij
vreemde kleren draagt. Zijn verbazing wordt nog groter als hij ziet dat hij zijn
broek achterstevoren aanheeft. Hij kijkt de kamer rond. Plots herinnert hij zich
het raam en hij wijst ernaar terwijl zijn geheugen begint terug te komen. Hij gaat*

naar het raam en stapt er dan door. Hij gaat op zijn knieën op het balkon zitten, in een reconstructie van wat hij zich herinnert dat hij gedaan heeft. Hij steekt zijn hoofd door het raam de kamer in, en produceert een grote glimlach van voldoening)

DETECTIVE : Natuurlijk! Ik heb het! *(Het raam valt plots met een luide slag op zijn nek. Zijn ogen gaan dicht en hij zakt in elkaar.)*

Muziek

D O E K

T W E E D E B E D R I J F

Zelfde decor; de actie loopt gewoon door.

(Na een seconde komt Jos uit de slaapkamer met een deken. Hij gooit ze over de nu lege rolstoel, gaat er dan achter staan en wil beginnen te duwen. Hij bevriest. Even duizelt alles in zijn hoofd. Hij loopt snel naar de voorkant van de rolstoel en staart ernaar. Hij grijpt de deken vast en kijkt naar de lege stoel. Hij schudt de deken uit om te zien of het lijk er misschien uitvalt. Dan kijkt hij onder de rolstoel en overal errond, op zoek naar het lijk. Achter zijn rug komt Rik snel binnen en doet de deur dicht)

RIK : Jos!

JOS : Ahhh! Doe dat niet!

RIK : In hemelsnaam, ik sta te wachten aan de lift! Vooruit!

JOS : Hij is weg.

RIK : *(ongeduldig)* Wie is weg?

JOS : De privédetective. *(Jos doet een stap weg van rolstoel en wijst naar de lege plaats. Rik staat er even naar te staren.)*

RIK : Jos, waar is hij?

JOS : Dat ik het niet weet.

RIK : Je moet hem ergens gezet hebben.

JOS : Nee.

RIK : *(grijpt Jos vast)* Voor de veiligheid of zoiets!

JOS : Nee. Ik wou het deken over hem gooien en hij zat er niet in.

RIK : Een lijk verliezen, dat kan toch niet!

JOS : Ik heb niks gedaan. Hij is weg. *(Rik steekt zijn handen in de lucht en draait zich weg van de rolstoel. Hij ziet het lijk onder het raam steken. Tijdens de volgende repliek van Jos gaat Rik naar het lijk toe en kijkt ernaar)* U ging naar buiten om de lift te laten komen. Ik ging naar de slaapkamer, ik haalde een deken van het

bed en ik kwam terug naar hier. Ik ben geen minuut weggeweest.

RIK : *(van bij het raam; toonloos)* Jos.

(Jos kijkt naar Rik. Die wijst naar het lijk tussen hen beiden in. Jos kijkt naar beneden en knikt maar beseft niet dat het lijk daar hangt.)

JOS : Het heeft MINDER dan een minuut geduurd, Meneer De Neucker. Hij was hier zeker nog toen ik in de slaapkamer binnenging. Hij zat daar met zijn zonnebril en Van Bouillon z'n trouwkostuum... *(Hij zwijgt, want hij realiseert zich dat hij zojuist het lijk onder het raam zien hangen heeft. Hij kijkt naar het lijk, daarna naar de rolstoel, en daarna terug naar Rik.)* *(doodsbenauwd)* Meneer De Neucker!

RIK : *(onheilspellend)* Jos, wat heb jij gedaan?

JOS : Ik heb niks gedaan, Meneer De Neucker.

RIK : Hij is terug waar hij een uur geleden was.

JOS : Ik verzeker u, Meneer De Neucker, de laatste keer dat ik hem gezien heb zat hij in die rolstoel.

RIK : Dan heeft iemand ons door.

JOS : Ons door?

RIK : En, Jos, ik ruik chantage.

JOS : Is 't waar?

RIK : Waarom zou iemand hem daar terug ondersteunen? Waarom belt hij niet naar de politie of naar de Bewakingsdienst van het hotel?

JOS : Ik had deze avond bij Mama thuis moeten blijven, ik wist het.

RIK : Begin in godsnaam niet over je moeder. Bon. Vooruit. *(Hij schuift het raam naar omhoog)*

JOS : Wat gaat u doen?

(Onder de volgende dialoog zetten ze het lijk terug in de rolstoel.)

RIK : We gaan terug naar Plan A.

JOS : Wat is Plan A?

RIK : Het Terkamerenbos.

JOS : Maar als iemand ons door heeft!

RIK : We hebben geen andere keuze, Jos.

JOS : Jawel. Plan B.

RIK : Wat is Plan B?

JOS : De waarheid.

RIK : Ben jij zot? *(Rik draait de rolstoel en Jos zet het lijk erin.)*

JOS : Er bestaan mensen die dat doen, hoor! Dat komt voor! 't Is ook doodsimpel. U hebt samen met Juffrouw Wouters een lijk gevonden, dat is alles.

(Tijdens deze monoloog heeft Rik de deur naar de gang opengedaan.)

RIK : Besef jij welk niet te noemen leed er zou worden aangericht als we in dit stadium met de waarheid aankwamen? Denk aan die arme Meneer Wouters. Hij is in een toestand om zichzelf van het balkon te gooien. Ik mis iets. De zonnebril.

JOS : *(wijst)* In zijn bovenzakje, Meneer De Neucker. *(Hij neemt hem eruit)*

RIK : Dat is nog een teken van chantage. Er is iemand een spelletje met ons aan het spelen, Jos. *(Jos heeft de zonnebril teruggezet op het "lijk".)* Ik wed dat we binnenkort een rekening krijgen.

JOS : Een rekening?

RIK : Om geld te eisen.

JOS : Meneer De Neucker, als het een afperser is... *(Het raam komt met een slag naar beneden. Jos grijpt Rik verschrikt vast.)* ... dan volgt hij mij misschien naar het Terkamerenbos.

RIK : Dat risico moeten we nemen.

JOS : We?

KELNER : *(komt binnen door de open deur)* Meneer De Neucker!

RIK : Wat wilt u?

KELNER : *(tegen Rik)* Dat is voor u. *(Hij steekt een blad papier uit)*

RIK : Wat is dat?

KELNER : Een rekening.

(Rik wil ze gaan aannemen maar blijft onmiddellijk stokstijf staan en kijkt naar Jos. Jos grijpt Rik bij zijn arm. Ze kijken allebei behoedzaam naar de kelner.)

RIK : *(tegen de kelner)* Een rekening?

KELNER : Ja.

RIK : Van wie?

KELNER : Van mij.

RIK : (*verrast*) Van u.

KELNER : Ja.

(Rik en Jos wisselen opnieuw een blik. Rik neemt de rekening en leest.)

RIK : (*leest*) "Voor levering van één rolstoel, 1000 frank." (*Kwaad verfrommelt hij het papier*)

KELNER : (*ziet het lijk*) Uw broer gaat er niet op vooruit, hè, Meneer Debock?

JOS : Nee, ocharme Fred. Hij is dood... (*vlug*) moe.

KELNER : Dat komt van al dat dansen.

RIK : Waarschijnlijk.

KELNER : (*tegen Rik*) Mag ik vragen waarom hij mijn trouwkostuum aanheeft?

RIK : Fred gaat naar een trouw.

KELNER : (*verrast*) Ah ja? (*Tegen Jos*) En hij is vandaag al naar uw trouw geweest.

(Jos knikt zonder iets te zeggen.)

RIK : Nu gaat hij naar zijn andere broer.

KELNER : (*verrukt; tegen Jos*) Hebt u nog EEN ANDERE broer?

(Jos knikt zonder iets te zeggen.)

RIK : Juist. Bert.

KELNER : (*tegen Rik*) En Bert trouwt op dezelfde dag als hij?

RIK : Juist! Bert en Jos zijn een tweeling.

JOS : Mens toch!!

(Jos gaat zonder dat hij er erg in heeft op het lijk zitten. Hij springt op met een gil en we zien dat hij gaan zitten is op de rechtopstaande hand van het lijk die tussen zijn billen is terechtgekomen. Jos wrijft over zijn achterste, werpt het lijk een protesterende blik toe en slaat op de hand van het lijk.)

KELNER : Hoe is 't mogelijk! (*Hij tikt op zijn horloge*) 't Is wel een beetje laat voor een trouwplechtigheid, hè?

RIK : Hij trouwt met een Middernachtmis.

(Rik begint de kelner naar buiten te duwen, maar: Ronnie komt binnengestormd. Jos duwt de rolstoel en het lijk vlug in de hoek bij de slaapkamerdeur.)

RONNIE : Meneer De Neucker! Meneer Debock en mijn vrouw zijn nergens te vinden.

KELNER : *(tegen Ronnie)* Goienavond, Meneer.

RONNIE : Wie zijt gij misschien?

RIK : De rijkste man van het hotel. *(Rik duwt de kelner de gang in.)*

RONNIE : Die verstoppen zich ergens.

RIK : Ga toch naar huis, slaap er 'ns over, en zoek het morgen uit.

RONNIE : *(loopt met grote passen verder de kamer in.)* Ik zoek het NU uit! Te beginnen met Jos De Geile Bock!

(Ronnie ziet Jos staan in de hoek van de kamer met zijn rug naar hem toe. Hij stopt. Het is een seconde stil. Jos duwt de rolstoel voor zich uit, terwijl hij zijn gezicht van Ronnie afgewend houdt, en verdwijnt door de gangdeur. Rik glimlacht bemoedigend naar Ronnie.)

RIK : *(tegen Ronnie)* Dat was dokter Lecompte.

RONNIE : *(probeert het te begrijpen.)* En wie was die gast in die rolstoel?

RIK : Oh, iemand z'n broer.

RONNIE : Van wie?

RIK : *(na een korte pauze)* Van mij. Johannes De Neucker. Dokter Lecompte is permanent bij hem. Arme Johannes. Zijn verstand is helemaal weg.

RONNIE : Aan andermans problemen denkt ge niet, als ge d'r zelf tot over uw oren inzit.

RIK : *(slaat zijn arm om Ronnie zijn schouder)* Ga naar huis. Mevrouw Wouters is je trouw gebleven, daar ben ik zeker van. *(De manager komt binnen achter hun rug. Hij blijft staan, onthutst.)* En als je thuis komt, Ronnie, ga dan naar je vrouw en zeg - ik geloof in De Neucker.

MANAGER : *(kan er niet meer tegen)* Meneer De Neucker!

RIK : *(doet alleen maar zijn ogen dicht.)* Ik ben bezig!

MANAGER : Meneer De Neucker, toen u ingecheckt hebt in dit hotel, was u van plan om ogenblikkelijk naar het Parlement te vertrekken, mag ik u daar krachtig aan herinneren.

RIK : Er is iets naar boven gekomen.

MANAGER : Zonder twijfel! Maar ik ben er zeker van dat daar iets aan gedaan is, dus niets houdt u nu nog tegen - en Ronnie ook niet.

RONNIE : *(opnieuw kwaad)* Wie denkt gij wel dat ge zijt!

RIK : De manager heeft geen ongelijk denk ik, Ronnie.

RONNIE : Dat hij begint met overspel te verbieden in zijn hotel!

MANAGER : Overspel?

RIK : Bon, Ronnie...

RONNIE : Meneer en Madam De geile Bock aan de overkant!

MANAGER : Ja, Meneer Debock heeft heel wat uit te leggen.

RONNIE : Ge moogt godverdomme zeker zijn.

MANAGER : Ik ben hem juist gaan zeggen dat ik een volledige verklaring wil voor de schade aangericht in 650.

RIK : En die zal u krijgen, ik ben er zeker van. Vooruit, Ronnie.

RONNIE : (*tegen de Manager*) Hebt gij juist met Debock gesproken?

MANAGER : Aan de lift.

RONNIE : De vuile bok. (*Ronnie rent de gang in.*)

RIK : Ronnie! (*Tegen de Manager; kwaad*) Kijk nu wat u gedaan hebt!

MANAGER : En ik heb Meneer Debock ook nog gezegd dat hij en zijn vrouw dit hotel onmiddellijk moeten verlaten.

RIK : Mevrouw Debock is al weg en Debock bijna. U hebt hun huwelijksnacht verknoeid, beseft u dat!

MANAGER : En dan nog iets. Waarom loopt Meneer Debock in het hotel rond met zijn broer in een rolstoel?

RIK : Om een frisse neus te halen. Voor Fred, niet voor Jos. Fred is hier doodziek aangekomen. Veel te veel champagne. En nu duwt Jos hem naar huis.

MANAGER : (*verrast*) Naar Nieuwpoortbad?

RIK : Naar Drogenbos.

JOS : (*komt binnengestormd, bevend*) Meneer De Neucker!

RIK : Debock! Ik dacht dat jij op weg was naar het Terkamerenbos! (*Tegen de manager*) Via Drogenbos.

JOS : Hij is verrezen!

RIK : (*probeert het te vatten*) Verrezen. Wie is er verrezen?

JOS : Die vent in de rolstoel.

MANAGER : Uw broer Fred?

RIK : *(tegen de Manager)* Laat ons even alleen, alstublieft.

JOS : Hij is opgestaan!

RIK : *(probeert het te vatten.)* Wie?

JOS : Die vent in de rolstoel!

RIK : Wat?!

MANAGER : Fred was waarschijnlijk alleen maar wat beschonken.

RIK : *(tegen de Manager)* Dank u!

JOS : Ik wou hem juist in de lift duwen en hij STOND OP!

RIK : Dat KAN toch niet!

MANAGER : En waarom niet?

RIK : *(tegen de Manager)* Alstublieft! *(Tegen Jos)* Wat heb je gedaan?

JOS : Gelopen 'lijk zot.

RIK : *(kijkt woedend)* En wat heeft Fred gedaan?

JOS : *(weent bijna)* De lift naar beneden genomen.

(Rik kijkt zo mogelijk nog woedender.)

MANAGER : 't Is niet waar, hè! Straks staat hij over te geven aan de receptie. *(Rent kwaad naar buiten en slaat de deur achter zich dicht.)*

JOS : Zijn geest is teruggekomen om ons te straffen, Meneer De Neucker.

RIK : Och, zwijg. Hij is niet dood, dat is 't.

JOS : *(opgelucht)* God, denkt ge dat echt?

RIK : En dat is geen goed nieuws.

JOS : Dat is wel goed nieuws, Meneer De Neucker.

RIK : Voor ons voormalig lijk, ja. Maar niet voor ons.

JOS : Dat is prachtig nieuws voor ons. Ik moet hem niet meer naar het Terkamerenbos duwen! En ik kan naar huis gaan om Verpleegster Engelen af te lossen.

RIK : Jos! Jij vergeet dat hij alles van Juffrouw Wouters en mij kan bevestigen, als hij levend is. *(Herinnert zich ineens)* Hey, heb jij daarjuist op de gang Meneer Wouters gezien?

JOS : Ja, hij zag er heel kwaad uit!

RIK : Juist. Hij is op zoek naar Meneer Debock.

JOS : Dat weet ik!

RIK : En hij denkt dat jij Dokter Lecompte bent.

JOS : *(wil iets zeggen maar doet het niet)* Dokter Lecompte?

RIK : Luister, ik moet die detective hebben voor hij Ronnie tegen het lijf loopt en alles aan z'n neus hangt... *(Plots)* God!

JOS : Wat?

RIK : Ik heb tegen Ronnie gezegd dat die detective mijn zotte broer Johannes is.

JOS : Hoe, en tegen de rest hebt u gezegd dat hij mijn zatte broer Fred is?

RIK : Bon, als Jef Backx opduikt voor ik terug ben...

JOS : Wie is Jef Backx?

RIK : Onze privédetective! Jij moet hem hier houden.

JOS : Mensen mensen toch!

RIK : En als Ronnie voor mij terug is...

JOS : Ja?

RIK : Bid dan een Weesgegroet!

(Rik doet de deur open en staat op het punt weg te gaan, maar: de kelner komt binnen met de rolstoel)

KELNER : Ik heb een klacht.

RIK : Da's waarschijnlijk de ouderdom. *(Loopt vlug naar buiten en laat de deur open.)*

KELNER : *(tegen Jos)* Ik heb heel veel moeite gedaan om aan deze rolstoel te geraken voor uw broer Fred.

JOS : Hartelijk bedankt!

KELNER : En in plaats dat hij hem gebruikt, vind ik hem in de lift, op en neer aan 't gaan.

JOS : Fred heeft geen rolstoel meer nodig.

KELNER : Dan neem ik hem terug mee. *(Hij vertrekt)*

JOS : Bedankt.

KELNER : *(blijft staan)* Maar ik zal hem klaarhouden tegen het volgende noodgeval. *(de kelner gaat af)*

JOS : Bedankt! *(Hij doet de deur dicht)* Mensen mensen toch! *(Er wordt geklopt. Kwaad.)*
 Wat is er nu weer? *(Jos doet de deur open. Christine De Neucker staat in de deuropening. Ze draagt een hoed en een jasje over een zomerjurk en ze heeft een toiletkoffer en een handtas bij.)*

CHRISTINE : *(verrast)* Dag Jos! *(komt binnen. Jos kijkt haar met open mond aan. Ze kust hem op zijn wang en loopt hem voorbij om 'ns rond te kijken in de kamer. Jos doet als in trance de deur dicht. Draait zich naar Jos)* Wel, wat een aangename verrassing.

JOS : *(sprakeloos)* Mevrouw De Neucker.

CHRISTINE : *(Zet haar toiletkoffer neer en glimlacht dan naar Jos.)* Wat doe jij hier?

JOS : *(sprakeloos)* Mevrouw De Neucker.

CHRISTINE : Ja, Jos?

JOS : *(sprakeloos)* Mevrouw De Neucker.

CHRISTINE : Moet jij niet bij Rik in het Parlement zijn? *(Jos wil antwoorden maar blijft met z'n mond open staan. Christine kijkt op haar horloge.)* Of bij je moeder thuis.

JOS : Ik ben gekomen

CHRISTINE : *(wacht tot hij verder gaat maar hij doet het niet.)* Ja, Jos?

JOS : Naar hier.

CHRISTINE : Ja?

JOS : Om Meneer De Neucker te helpen. Hij had hier iets laten liggen. Papieren. Hij heeft mij gestuurd. Hij - Parlement. Ik - hier.

CHRISTINE : Juist. Rik zit er tot over z'n oren in, hè? *(Jos aarzelt en kan dan alleen een onnozel lachje produceren.)* Jij hebt een zware dag achter de rug, hè, Jos? *(Jos knikt)* Er is toch niks mis, hè?

JOS : *(overdreven onverschillig)* Nee. *(Er wordt geklopt, Jos gilt)* Ahhh! *(Jos maakt een sprong voorwaarts tijdens deze gil, en Christine gaat ontsteld achteruit. Jos glimlacht naar haar en maakt een gebaar alsof er tot nu toe niets is gebeurd. Roept)* Wie is daar?

KELNER : *(af)* Room Service.

JOS : *(Doet de deur open. Terwijl hij dit doet; tegen Christine):* Room Service.

KELNER : *(Komt binnen met de rolstoel)* Ik dacht dat u hem misschien toch nog nodig had.

JOS : Nee! Nee, ik voel me veel beter nu, bedankt. Ik mank alleen nog een beetje. *(Jos loopt hinkend rond zodat Christine het ziet)* Ja, 't gaat veel beter. *(Tegen de kelner)* Bedankt voor uw moeite.

(Terwijl hij nog altijd rondhinkt, geeft hij de kelner een briefje van 500 frank. Hij blijft maar doorbabbelen en stopt de verraste kelner nog verschillende andere briefjes in zijn handen. Christine komt gefascineerd toekijken. Jos duwt ten slotte de kelner in de rolstoel en duwt hem door de open deur naar buiten. Er volgt een luide slag achteraan in de gang)

KELNER : *(af)* Ahhh!

JOS : *(doet de deur dicht en trekt een onschuldig gezicht)* Waar waren we gebleven, Mevrouw De Neucker?

CHRISTINE : Ben jij gevallen of zo, Jos?

JOS : Euh, ja. *(Hij begint te manken)* Ik ben uit een parlamentszetel gevallen. *(Christine kijkt verwonderd. Verandert van onderwerp)* Mevrouw De Neucker, ik dacht dat u in het buitenverblijf was.

CHRISTINE : *(Zet haar hoed af en legt hem op een stoel.)* Ja, maar ik ben naar hier gekomen bij wijze van kleine verrassing voor Rik.

JOS : Bij wijze van grote verrassing, wil u zeggen.

CHRISTINE : Zalig. *(Christine neemt haar toiletkoffer. Jos neemt haar hoed en geeft hem aan haar terwijl hij spreekt.)*

JOS : *(stralend)* Dus u komt Meneer De Neucker even goeiedag zeggen en dan rijdt u terug naar het buitenverblijf?

CHRISTINE : *(lachend)* Doe niet zo dom, Jos. Ik blijf slapen.

JOS : Slapen?!

CHRISTINE : Ja.

JOS : Nee! Ik wil zeggen, Meneer De Neucker heeft een nachtzitting - een volledige - nachtzitting.

CHRISTINE : Ik weet het. En deze nacht wil ik hem horen spreken. Hoe staat het trouwens met de regering?

JOS : Welke regering?

CHRISTINE : In het debat?

JOS : Oh, DIE Regering. Fijn. Fijn. Die sukkelt verder, hè?

CHRISTINE : *(gaat naar de deur van de slaapkamer)* Goed, ofwel ga ik naar het Parlement en ik kijk naar Rik vanop de bezoekertribune... *(Christine gaat de*

slaapkamer binnen.)

JOS : (*doodsbeanuwd*) Nee, dat mag u niet doen!

CHRISTINE : (*komt terug zonder haar toiletkoffer*) ... ofwel blijf ik hier zitten met een paar broodjes en een glas wijn, en ik kijk naar het debat op de tv.

JOS : Nee, dat mag u ook niet doen!

CHRISTINE : Maar waarom niet?

JOS : Omdat... Omdat het hiernaast veel kalmer is.

CHRISTINE : (*verbaasd*) Hiernaast?

JOS : De suite hiernaast. Da's die van mij.

CHRISTINE : Die van jou?

JOS : Ja. Die van mij. Hiernaast. (*Jos loopt snel naar de slaapkamer.*)

CHRISTINE : Slaap jij ook in het hotel?

JOS : (*Jos komt teruggelopen met haar toiletkoffer*) Een tractatie van Meneer De Neucker.

Vooruit! (Hij drukt de hoed op haar hoofd)

CHRISTINE : Wat wil dat zeggen, "vooruit"?

JOS : Hiernaast. Vooruit. Met ons twee! (*Hij duwt haar vooruit, maar zij blijft staan*)

CHRISTINE : Waar heb jij 't over?

JOS : (*hij wordt bijna hysterisch*) Met ons twee. Zo'n kans krijgen we nooit meer!

CHRISTINE : (*Raakt helemaal van streek als ze Jos zo opgewonden ziet.*) Welke kans om de liefde Gods?

JOS : Om hitsig en vurig te vrijen!

CHRISTINE : (*onthutst*) Hitsig en vurig... .

JOS : Te vrijen, Mevrouw De Neucker!

(Hij laat de toiletkoffer vallen, pakt haar vast en kust haar onstuimig. Terwijl zij tegenstribbelt, laat Jos zijn hand langs haar heen op en neer gaan om zijn wilde passie te demonstreren. Eindelijk laat hij haar los)

CHRISTINE : (*ongelovig*) Jos!

JOS : Ik ben al jaren zot van u, Mevrouw De Neucker. (*Hij kust haar opnieuw en herhaalt het been-strelen*)

CHRISTINE : Ik kan niet geloven wat er hier allemaal gebeurt.

JOS : Dat gevoel ken ik! (*Hij kust haar nog 'ns. Ze is buiten adem*)

CHRISTINE : Jos...!

JOS : God, u bent fantastisch. *(Hij kust haar nog 'ns)* Laat u gaan, Mevrouw De Neucker.

CHRISTINE : 't Is maar een woord, Jos!! *(Ze pakt hem vast, kust hem en streelt over zijn been. Eindelijk laat ze de tegenstribbelende Jos los)* Is het daarom dat je altijd zo raar doet, Jos?

JOS : Ah, u had het gemerkt!

CHRISTINE : En al die jaren heb jij je ...

JOS : ...moeten inhouden, ja.

CHRISTINE : Vooruit! *(Ze pakt zijn hand en leidt hem naar de gangdeur)*

JOS : Nee! Het is veiliger langs het raam.

CHRISTINE : Het raam?

JOS : Dan komen we niemand tegen. *(hij doet het raam open)*

CHRISTINE : *(klimt erdoor)* Verstandig, Jos.

JOS : Vlug!

CHRISTINE : *(Blijft staan en steekt haar hoofd terug naar binnen.)* Oh, Jos. Mijn nachtkleed en alles.

JOS : *(krachtig)* Bij mij hebt u geen nachtkleed nodig! *(Jos begint uit het raam te klauteren maar zij houdt hem tegen)*

CHRISTINE : Jawel.

JOS : Al goed, maar we verliezen kostbare tijd. *(Hij gaat Christines toiletkoffer en handtas halen)* Vlug, Mevrouw De Neucker. *(Hij gaat terug naar het balkon)*

CHRISTINE : Jos, vind jij dit ook pure waanzin?!

JOS : Wees gerust!

(Ze gaan af langs het balkon, Cour achter. Er valt een ogenblik stilte. Rik komt snel binnengelopen vanop de gang en doet de deur achter zich dicht.)

RIK : Nu vind ik verdomme die detective nergens... *(hij kijkt rond)* Jos! *(Ineens valt het raam dicht. Rik gaat ernaartoe en doet het open. Hij kijkt erdoor richting Cour achter. Roept.)* Jos!

JANINE : *(Janine komt het balkon op aan de Jardinkant. Ze tikt Rik op z'n schouder.)* Meneer De Neucker!

RIK : *(gilt)* Ah! *(Rik staat rechtop en stoot zijn hoofd)* Ahhh!

JANINE : *(klautert naar binnen)* Het spijt me, Meneer De Neucker.

RIK : Maar waarom kom jij nu terug?

JANINE : Ik ben verdwaald.

RIK : Wat?

JANINE : Ik ben langs de brandladder naar beneden gegaan, zoals u gezegd hebt... ..

RIK : *(ongeduldig)* Ja?

JANINE : En ik ben op de verkeerde verdieping afgestapt.

RIK : God!

JANINE : En Ronnie heeft me gezien.

RIK : Ronnie?!

JANINE : Geen probleem. Ik ben hem kwijtgespeeld. Wat hebt ge nu met die dooie detective gedaan?

RIK : Volgens de laatste berichten heeft hij de lift genomen naar de receptie.

JANINE : Wablief?

RIK : Onze dooie detective is niet dood.

JANINE : Niet dood?

RIK : Maar als hij Ronnie tegenkomt, vallen hier misschien andere doden. Jij moet terug naar het Parlement... *(neemt haar mee naar het raam)* ... en zorg dat je deze keer de weg vindt. Ik probeer die detective te vinden voor Ronnie hem vindt.

JANINE : En waar zit Meneer Debock?

RIK : God mag het weten, maar ik hoop dat hij de koe bij de horens neemt. *(Janine af langs het balkon, richting Jardin achter. Rik loopt vlug naar de deur en doet ze open. Daar staat de detective aan zijn nek te wrijven, hij stond op het punt om te kloppen. Op zijn hoofd heeft hij nog altijd die bolhoed.)* Oh!

DETECTIVE : Oh!

RIK : Waarmee... euh... kan ik u van dienst zijn?

DETECTIVE : Eerlijk gezegd, ik zou het niet kunnen zeggen. Want... het komt waarschijnlijk een beetje raar over... maar... ik denk dat ik mijn geheugen kwijt ben.

RIK : *(haalt hem binnen, royaal)* Mijn beste kerel, kom toch binnen. (Hij loodst de detective verder de kamer in. Met medeleven) Uw geheugen kwijt? Maar dat is

vervelend.

DETECTIVE : Ja, ik weet zelfs mijn naam niet meer.

RIK : (*enthousiast*) Maar dat is verschrikkelijk.

DETECTIVE : Of wat ik hier kom doen in dit hotel.

RIK : Dat is vreselijk!

DETECTIVE : Ja. En ik heb barstende hoofdpijn.

(Het raam valt met een klap naar beneden. Ze reageren allebei. Rik glimlacht naar de detective. De detective tast naar zijn nek, en heeft een vage herinnering.)

RIK : (*haastig*) In deze toestand moet u niet blijven rondlopen, Meneer. Zeker niet. (*Hij doet de detective op de canapé gaan zitten.*) Wie weet wie u allemaal tegenkomt. (*Snel*) ...WAT u allemaal tegenkomt. Gaat u maar liggen met uw voeten omhoog. (*Rik doet hem gaan liggen met zijn benen omhoog en vertrekt naar de gangdeur.*)

DETECTIVE : (*gaat weer rechtzitten*) Dat is heel vriendelijk van u.

RIK : (*komt terug en doet hem weer liggen*) Altijd klaar om iemand te helpen.

DETECTIVE : Het is echt heel raar. Het was precies alsof suite 648... (*hij gaat ineens alert rechtop zitten*) Kennen wij elkaar niet? (*Telkens wanneer de detective "flarden" van zijn geheugen terugkrijgt, is hij alert en gevaarlijk*)

RIK : Ik heb u nog nooit van mijn leven gezien, Meneer. Maar als mijn collega terugkomt, dan kan die u helpen. Hij is dokter. (*Rik doet hem gaan liggen en vertrekt naar de deur.*)

DETECTIVE : (*gaat rechtop zitten*) Een dokter, dat is geluk hebben.

RIK : (*Rik komt terug en doet hem gaan liggen*) Ja, hè.

(Jos komt binnen door het raam, van Cour achter.)

RIK : (*loopt vlug naar Jos*) Ah, hier is hij juist.

JOS : Oh, godzijdank dat u hier bent, Meneer De Neucker.

RIK : Ik vroeg mij al af waar u naartoe was, dokter.

JOS : (*nerveus*) Er is een ramp gebeurd.

RIK : (*onderbreekt hem*) Alles op zijn tijd, dokter Lecompte.

JOS : Ze ligt hiernaast op mij te wachten en ze denkt dat ik hitsig en vurig... (*in de war*)
Dokter Lecompte?

RIK : U zou deze arme kerel hier kunnen helpen. (*Rik wijst naar de platliggende detective.*)

Jos draait zich om, om te kijken.)

JOS : *(gilt)* Ahh! *(De detective gaat rechtzitten en draait zich naar Jos. Opgelucht)* Oh, ik dacht dat zijn kaars weer uit was.

(Het raam valt dicht. Jos grijpt Rik vast.)

RIK : *(tegen de detective)* Bij dokter Lecompte bent u in uitstekende handen. Hij is neuroloog.

JOS : Mens toch! *(Hij valt bijna flauw)*

RIK : Geen probleem, dokter. Deze arme kerel hier is zijn geheugen kwijt.

JOS : *(Jos staat even wezenloos te kijken, dan draait hij zich naar de detective. Stralend.)*

Is 't waar?

DETECTIVE : 't Is raar. Ik weet zelfs niet meer wie ik ben.

JOS : *(enthousiast)* Maar dat is verschrikkelijk.

RIK : Juist. En wat hij hier in het hotel kwam doen, weet hij ook niet meer.

JOS : *(enthousiast)* Dat is vreselijk.

RIK : Juist.

DETECTIVE : *(Staat op, plots weer alert)* Maar deze kamer komt mij bekend voor!

RIK & JOS : *(samen)* Oh.

DETECTIVE : *(wijst naar het raam)* En dat raam!

RIK & JOS : *(samen)* Oh.

RIK : *(tegen Jos)* Ik denk dat de patiënt naar zijn bed moet, dokter.

JOS : Da's een uitstekend idee.

RIK : In de suite hiernaast.

JOS : Da's niet zo'n uitstekend idee.

RIK : *(verbaasd)* Maar, Dokter, deze suite wordt te vol.

JOS : Maar het wordt ook te vol hiernaast!

RIK : *(geërgerd)* Ik kan u niet volgen, dokter.

JOS : Dat wou ik u juist uitleggen... ik... euh... ik... *(Hij tilt de detective op)* Ik zal het u uitleggen als ik mijn patiënt in bed heb gelegd - hier.

RIK : Goed!

(Terwijl Rik naar de slaapkamer gaat, komt Ronnie woedend binnengestormd door de gangdeur. Jos buigt zich vliegensvlug over de bolhoed van de detective,

trekt hem over de detective z'n oren en duwt de detective terug op de canapé.)

RONNIE : Mijn vrouw is ervandoor en Debock kan ik niet vinden.

RIK : *(tegen Ronnie)* Probeer nog 'ns in 650. Meneer Debock is misschien terug.

RONNIE : 650, ja!

JOS : *(staat op)* Nee! *(Jos houdt Ronnie tegen. Rik is weer in de war)*

RIK : Maar Ronnie moet toch 'ns hiernaast gaan kijken, dokter Lecompte.

JOS : Nee! Meneer Debock is daar niet.

RIK : *(weer geërgerd)* Misschien wel! Ronnie moet blijven proberen!!

JOS : NEE! Ik heb Meneer Debock vijf minuten geleden gezien.

RIK : *(erg verrast)* Ah ja?

JOS : Ja!

RONNIE : Waar?

JOS : In het zwembad van het hotel.

RIK : In het zwembad?!

RONNIE : In het zwembad?!

JOS : Ik heb een paar lengtes met hem gezwommen.

RONNIE : Ik zal ik 'ns een paar lengtes met hem doen! *(Hij loopt naar de deur)*

DETECTIVE : *(Staat recht, zijn geheugen begint te werken als hij Ronnie ziet. Tegen Ronnie)* Een ogenblikje. Hebt gij mij ooit al gezien?

RONNIE : Ja, gij zijt die Johannes, Meneer De Neucker z'n zotte broer! *(Ronnie af door de gang)*

(Jos en Rik kijken elkaar doodsbenauwd aan. Jos trekt Rik VOOR zich, zodat Rik het aan de detective moet uitleggen.)

DETECTIVE : *(wezenloos)* Johannes, uw zotte broer?

RIK : Kijk, het zit zo...

DETECTIVE : *(ontroerd en onthutst)* Ik ben uw broer!

RIK : Ja.

JOS : Mens toch! *(Hij gaat zitten in de fauteuil Jardin voor)*

RIK : Geen probleem, dokter, Johannes is gewoon een beetje in de war.

JOS : JOHANNES is in de war.

RIK : Juist. Omdat we Johannes niet direct gezegd hebben wie we waren.

DETECTIVE : Juist.

RIK : Juist. Kijk... jij bent een tijd ziek geweest. Je geheugen laat het nu en dan afweten.

(Tegen Jos) U hebt daar een naam voor, hè dokter?

JOS : *(woedend)* Ja, inderdaad, ik heb daar een naam voor. *(Er wordt op de gangdeur geklopt.)* Mens toch!

RIK : Ga 'ns kijken wie het is, dokter.

JOS : Ik zou eerst vlug iets persoonlijks met u willen bespreken, Meneer De Neucker.

RIK : Later, dokter. Doe open en ik stop Johannes in zijn bed.

DETECTIVE : Dat is heel vriendelijk.

RIK : Daarvoor zijn we broers, Johannes.

DETECTIVE : Is het niet "Jef"?

RIK : *(toonloos)* Jef?

DETECTIVE : Da's een naam die altijd in mijn hoofd terugkomt, "Jef"!

RIK : Ah, CHEF! Dat is omdat je kok bent, Johannes. *(De detective begrijpt het niet)*

CHEF-kok!

(Rik neemt de Detective mee naar de slaapkamer. Er wordt opnieuw geklopt.)

JOS : *(bezorgd)* Wie is daar?

MEID : *(af)*: Et-is-de-meid. *(Jos doet de deur open. De meid komt binnen.)* Maken-bed-nu.

JOS : Nee, het bed is bezet. En het bed in 650 is ook bezet.

MEID : Non capisco.

JOS : Dan zijn we met twee. *(Hij duwt de Meid naar buiten. Christine komt het balkon op van Cour achter en tikt tegen het raam.)* Oh, nee! Ssst! *(Jos doet haar teken dat ze terug moet gaan, maar Christine klopt nu harder aan het raam. Jos schuift het raam naar omhoog. Christine is nu in négligé. Ze probeert binnen te komen en Jos probeert haar tegen te houden. Hij fluistert snel.)* Ik heb u gezegd dat ge hiernaast moest blijven.

CHRISTINE : Waar blijf je toch? Je ging alleen maar Rik z'n kamerjas halen.

JOS : Ik vind hem niet.

CHRISTINE : Kom dan! Ik heb champagne en oesters besteld. *(Ze trekt hem naar het raam)*

JOS : Maar, Mevrouw De Neucker...!

CHRISTINE : Gehoorzaam, Jos! *(Ze pakt hem vast en kust hem, en op dat moment:)*

(De kelner steekt zijn hoofd door het raam. Hij draagt een dienblad met champagne en oesters.)

KELNER : Champagne en oesters!

JOS : *(gilt)* Ahh!

(Christine en Jos maken zich vliegensvlug los uit hun omhelzing.)

CHRISTINE : Die zijn voor suite 65O.

KELNER : Ik weet het, maar daar is niemand dus, ik dacht dat u wel allemaal hier zou zitten.

JOS : *(Jos slaat zijn ogen ten hemel)* Breng het naar hiernaast!

KELNER : Goed! Moet ik dezelfde weg terug nemen?

JOS : Ja!

KELNER : Goed! *(tegen Christine)* Bent u van de kant van de bruid of van de bruidegom?

(Hij wijst naar Jos. Die besterft het bijna)

CHRISTINE : Pardon?

JOS : Doe wat ik u zeg!

KELNER : Goed!

(De kelner gaat met zijn dienblad af langs het balkon richting Cour achter)

CHRISTINE : Vooruit! *(ze klimt uit het raam)*

JOS : Mevrouw De Neucker, ik maak me een beetje ongerust over Meneer De Neucker.

CHRISTINE : Jos, het is een nachtzitting. Hij zit in het Parlement tot morgenvroeg.

JOS : *(kijkt naar de slaapkamer)* Maar hij zou kunnen binnenkomen... ik bedoel vanuit het Parlement... *(Terwijl Jos naar de gangdeur gaat, valt het raam met een klap naar beneden, recht op het hoofd van Christine. Jos staat een moment aan de grond genageld met zijn rug nog naar het raam. Hij kan het niet over zijn hart krijgen om te kijken. Dan draait hij zich traag om en ziet Christine liggen)* Mens toch! *(Jos loopt vlug naar het raam en schuift het naar omhoog. Hij sleept Christine de kamer in. Fluistert met aandrang.)* Mevrouw De Neucker! Mevrouw De Neucker!

CHRISTINE : *(grijpt naar haar hoofd)* Ohh!

JOS : *(beseft dat ze niets heeft)* Oh, godzijdank!

CHRISTINE : *(glimlacht zwakjes)* Jos, wat een kus! *(Ze valt bewusteloos in Jos z'n armen)*

JOS : Mevrouw De Neucker! *(Er wordt op de gangdeur geklopt. Jos strompelt rond met Christine, die voortdurend uit zijn armen glijdt. Er wordt nog 'ns op de gangdeur geklopt. Jos doet de deur van de kast open en duwt Christine erin. Er wordt NOG 'ns op de gangdeur geklopt.)* Okee, okee! *(Hij doet de deur open)*
(Daar staat verpleegster Kaat Engelen. Ze draagt een verpleegstersuniform, en heeft haar jas en een handtas bij zich. Ze loopt met grote passen voorbij Jos en kijkt rond. Jos is sprakeloos. Hij doet de deur dicht en gaapt haar aan.)

KAAT : Leg het nu maar uit, Meneer Debock.

JOS : *(verstomd)* Verpleegster Engelen.

KAAT : Uw arme moeder is doodongerust, weet u dat!

JOS : *(verstomd)* Verpleegster Engelen.

KAAT : Ik sta versteld van u, ik sta echt versteld van u. U bent altijd betrouwbaar geweest, tot vandaag.

JOS : Verpleegster Engelen.

KAAT : En wat is dat allemaal: trouwen zonder iemand iets te zeggen? *(Jos wil iets zeggen maar doet het niet.)* Uw moeder is in alle staten, dat kan ik u zeggen. Ik heb haar beloofd dat ik dit hotel niet verlaat voor ik u terug tot rede heb gebracht.

JOS : Zeg aan Mama dat ik het zal uitleggen als ik thuis ben.

KAAT : Verpleegster Engelen wil die uitleg DIRECT, Meneer Debock.

(De deur van de kast gaat open. Christine stapt eruit en staat oog in oog met Kaat. Christine is nog altijd half-bewusteloos.)

CHRISTINE : *(terwijl ze uit de kast stapt)* Jos, wat een kus! *(Tegen Kaat)* Pardon, verkeerde kamer.

(Christine gaat terug naar de kast en doet de deur dicht. Kaat kijkt naar Jos. Die kan alleen wat dwaas gegiechel produceren.)

KAAT : Was dat uw nieuwe vrouw?

JOS : Nee, dat was de vorige vrouw van Meneer De Neucker. *(Hij trekt haar weg van de kast)*

KAAT : (*onthutst*) Meneer... Dus die vrouw is de vrouw van uw Staatssecretaris?

JOS : Ja.

KAAT : Ze zei "Jos, wat een kus".

JOS : Ja, zo klonk het ongeveer, hè?

KAAT : Met hoeveel vrouwen zit u hier?

JOS : Ik ben de tel kwijt!

KAAT : Meneer Debock!

JOS : Alstublieft, Juffrouw Engelen, ga naar huis! Straks komt Meneer De Neucker binnen en al de rest ook.

KAAT : (*Kaat gaat vastberaden in de fauteuil Jardin zitten*) En waar zit nu die bruid van u?

JOS : (*trekt haar recht*) Het is mijn bruid niet, het is één van de secretaresses ginder.

KAAT : Eén van de... .?!

JOS : Ssst!

KAAT : Wat steekt u toch allemaal uit, Meneer Debock?!

JOS : (*tussen zijn tanden*) Ik probeer iedereen tevreden te stellen, Juffrouw Engelen! En nu naar huis, naar Mama!

KAAT : Niet zonder u!

JOS : Okee! Kom dan naar hiernaast. (*Hij trekt haar recht en duwt haar voor zich uit*)

KAAT : Hiernaast?

JOS : Suite 650. Die is van mij. Vooruit.

KAAT : Maar waarom?

JOS : Om hitsig en vurig te vrijen.

KAAT : Hitsig en vurig... .?

JOS :te vrijen, Verpleegster Engelen!

(*Jos pakt haar vast en kust haar onstuimig. Kaat stribbelt tegen, maar Jos laat zijn hand sexy langs haar been op en naar gaan. Ten slotte laat hij haar los*)

KAAT : (*onthutst*) Meneer Debock!

JOS : God, gij zijt fantastisch! (*Jos pakt haar vast en kust haar nog 'ns onstuimig. Dan laat hij haar los.*)

KAAT : Bent u gek geworden?

JOS : Ja, en gij hebt mij gek gemaakt! (*Jos grijpt Kaat vast en kust haar. Dan laat hij haar los.*) Laat u gaan, Verpleegster Engelen!

KAAT : 't Is maar een woord, Meneer Debock!! (*Ze gooit haar handtas over haar schouder, grijpt hem vast en kust hem onstuimig, terwijl ze met haar hand langs zijn been gaat. Ten slotte laat ze hem los. Jos is bijna vermorzeld.*) Ik heb altijd gevonden dat u een speciaal geval was.

JOS : Ja, maar daar is nu niet veel meer van over.

KAAT : En hoe zit het nu met Mevrouw De Neucker en die secretaresse?

JOS : Wie zou er na U nog een andere vrouw willen?

KAAT : Vooruit! (*Ze grijpt hem vast en trekt hem naar de deur*)

JOS : Nee! Wij gaan altijd langs het raam.

KAAT : Langs het raam?

JOS : (*trekt Kaat naar het raam*) Dat is veiliger. Ik heb een idee... gij gaat eerst. Ik doe al mijn kleren uit, en dan kom ik langs het balkon bij u.

KAAT : Jos!

JOS : Ik wil helemaal bloot zijn en u verleiden. (*Hij draait verleidelijk met zijn achterste*)

KAAT : Goed. Verwacht u aan hetzelfde. (*Ze draait verleidelijk met haar achterste en klautert naar buiten, terwijl Jos haar handtas neemt.*)

JOS : Vlug, verpleegster Engelen.

KAAT : (*steekt haar hoofd door het raam*) Zeg nu maar "Kaat".

JOS : Waarom? Oh, "Kaat". Ja, fantastisch. (*Ineens*) Kaat, blijf daar zo niet staan!

KAAT : (*trekt haar hoofd naar achter*) Waarom niet?

(*Het raam komt met een klap naar beneden. Kaat lacht, gooit Jos een handkusje toe en gaat af langs het balkon, richting Cour achter.*)

JOS : (*tegen zichzelf*) Jos, wat hebt gij al die jaren gemist. (*Haast zich naar de kast en doet ze open. Christine begint bij te komen.*) Mevrouw De Neucker!

CHRISTINE : Kom je bij mij, Jos?

JOS : Nee, u moet naar huis.

(*De deur van de slaapkamer gaat open en Rik komt binnen met zijn rug naar Jos. Hij is aan het spreken tegen de detective, maar die zien we niet.*)

RIK : Liggen en ontspannen, Johannes. (*Als hij het stemgeluid van Rik hoort, stapt Jos bij*

Christine in de kast en doet de deur dicht. Kijkt rond) Jos? Jos! (Er wordt op de gangdeur geklopt. Zeemzoet) Wie is daar?

KELNER : *(af) Room Service.*

(Rik doet de deur open. De kelner komt binnen, naar Cour voor.)

RIK : Wat komt u doen?

KELNER : Tekenen, alstublieft. *(Hij haalt zijn rekeningboekje boven)*

RIK : Waarvoor?

KELNER : Champagne en drie dozijn oesters. Suite 65O.

RIK : Dat heb ik niet besteld.

KELNER : Nee. Meneer Debock.

RIK : Meneer Debock heeft dat besteld?

KELNER : Ja.

(Gedurende de volgende dialoog valt achter Rik z'n rug de kast open. Christine leunt tegen de achtermuur, half-bewusteloos met een gelukkige glimlach op haar gezicht. Jos staat in spreidstand met zijn gezicht naar haar toe en met zijn rug naar de kamer. Christine heeft haar armen rond Jos z'n middel geslagen, en haar hoofd rust op zijn schouder. Jos kijkt verschrikt rond en ziet Rik en de kelner, maar die zien hem niet. Jos stapt uit de kast en wil snel de deur dichtdoen.)

RIK : Dat kan niet. Ga weg.

KELNER : Jawel, ik zeg het u.

RIK : U hebt zich vergist.

KELNER : Nee. Suite 65O.

RIK : Suite 65O? *(Rik draait zich om en ziet Jos bezig met de kastdeur.)* Jos!

JOS : *(opspringend)* Ahh! *(Jos slaat de kastdeur dicht, draait zich om, steekt zijn handen in de lucht en verwijdert zich van de kast.)*

RIK : Hewel? Wat doe jij daar?

JOS : Ik kom uit de kast.

RIK : En wat deed jij in de kast?

JOS : Dat leek me wel gezellig. Ik vond dat een goed idee.

RIK : Zot. En heb jij champagne en oesters besteld voor suite 65O?

JOS : *(lacht schaapachtig)* Ja.

RIK : Waarom?

JOS : Dat leek me wel gezelli... ..

RIK : *(onderbreekt hem)* Oh, zwijg! Bon, Gustaaf, ik...

KELNER : *(let niet op Rik. Tegen Jos)* Hier. *(Geeft hem de rekening)* Dat duurt nogal voordat u de champagne kan laten spuiten op uw huwelijksnacht!

JOS : Ja!

KELNER : En die andere, was dat de schoonmoeder?

JOS : Ja! *(hij duwt de kelner naar de deur)*

RIK : *(tegen de kelner)* Voor je weggaat, Gustaaf, zou ik je nog een kleine gunst willen vragen... ..

KELNER : *(wrijft zich in de handen)* Fantastisch!

RIK : Heb jij toevallig slaappillen?

JOS : Slaappillen?

RIK : *(tegen Jos)* Voor je broer Fred. Hij begint zich teveel te herinneren. *(Tegen de kelner)* Hoe sterker, hoe liever.

KELNER : Eén van de kamermeisjes zal er wel hebben.

RIK : Breng ze zo vlug mogelijk hier.

KELNER : Zo gezegd, zo gedaan.

(De kelner kucht en steekt zijn hand uit. Rik tast naar zijn portefeuille, maar herinnert zich dat het geld op is.)

RIK : Jos, wil jij de honneurs waarnemen?

JOS : *(Haalt zijn portefeuille boven. Tegen de kelner, terwijl hij een briefje van 500 frank in de lucht houdt)* Denk maar niet dat ge mijn maandwedde ook nog 'ns gaat opdoen!

KELNER : De nacht is jong. *(De kelner neemt het geld en gaat weg)*

RIK : Ik ga Johannes verder in bed stoppen en jij houdt hier de wacht voor het geval Ronnie terugkomt.

JOS : *(houdt Rik tegen)* Meneer De Neucker! Ik moet u iets zeggen! *(Hij kijkt naar de kast en dan terug naar Rik)*

RIK : *(ongeduldig)* Wat?

JOS : *(krijgt het nauwelijks gezegd)* Mevrouw De Neucker.

RIK : *(hoort het niet)* Wat?

JOS : Mevrouw De Neucker.

RIK : Mevrouw De Neucker?

JOS : Ssst!

RIK : Wat is er van Mevrouw De Neucker?

JOS : Ze zit in de kast!

(Rik z'n verstand werkt razendsnel terwijl hij de opmerking van Jos probeert te verwerken, maar zijn gezicht blijft onbewogen.)

RIK : *(toonloos)* Christine zit in de kast.

JOS : Ja. In haar nachtkleed.

RIK : Christine zit in de kast in haar nachtkleed.

JOS : Ja.

RIK : Met een kop chocolademelk, neem ik aan.

JOS : Nee!

RIK : *(toonloos)* Wat doet ze dan in de kast in haar nachtkleed?

JOS : Ze wacht tot ik al mijn kleren uitdoe.

(Er valt een stilte en dan barst Rik in een ongecontroleerde lachbui uit. Ten slotte klopt hij Jos teder op zijn twee wangen, terwijl Jos daar wezenloos staat te kijken. Rik strompelt lachend naar de canapé. De telefoon gaat. Rik neemt op.)

RIK : *(in de hoorn. Nog nalachend)* Hallo?... *(Hij stopt met lachen)* Wat is er nu weer, Verpleegster Engelen?!

JOS : Mens toch! *(Tegen Rik)* Laat mij met haar spreken.

RIK : *(Rik geeft Jos een teken dat hij stil moet zijn. In de hoorn)* Luister, zeg tegen Meneer Debock z'n moeder dat hij voor middernacht zal thuis zijn... Wel, WAAR bent u dan? *(Hij luistert even. Tegen Jos, toonloos)* Wat doet verpleegster Engelen in suite 650?

JOS : *(aarzelt)* Ze wacht tot ik al mijn kleren uitdoe.

RIK : *(na een stilte)* En dan?

JOS : Om hitsig en vurig te vrijen.

RIK : *(in de hoorn)* Verpleegster Engelen, ik hoop dat uw diensten worden terugbetaald door de mutualiteit! *(Hij gooit de hoorn neer)* Ik neem aan dat de champagne en

de kaviaar voor Verpleegster Engelen zijn?

JOS : Nee. Die zijn voor Mevrouw De Neucker. *(Rik aarzelt, kijkt dan naar de kast en terug naar Jos)* Ik heb het u proberen te zeggen, Meneer De Neucker.
(Rik doet de kast open en Christine stapt eruit.)

CHRISTINE : Oh, Rik, ik ben geramd!

(Rik blijft kalm, draait Christine om, duwt haar in de kast en doet de deur dicht.)

JOS : *(haast zich naar Rik)* Op haar HOOFD, Meneer De Neucker.

RIK : De positie moet ik niet weten, Debock!

JOS : Ze heeft het raam op haar hoofd gekregen.

RIK : Ervoor, tijdens, of erna?

JOS : Mevrouw De Neucker wilde u een beetje verrassen, dat is alles.

RIK : Dat is haar goed gelukt!

JOS : Dus zorg alstublieft dat ze haar kleren aandoet en naar huis gaat voor ze Ronnie of die detective tegenkomt.

(De kelner komt binnen met een flesje slaappillen op het rolwagentje.)

KELNER : Slaappillen!

RIK : We spreken elkaar nog, Debock. *(Rik wil het flesje pillen pakken maar de kelner neemt het weg en steekt zijn hand uit.)* Debock! *(Jos geeft een briefje van 500 frank aan Rik en Rik geeft het aan de kelner. Rik neemt de pillen en geeft ze aan Jos. Tegen de kelner)* En u mag gaan. We hebben u vanavond niet meer nodig.

KELNER : Wie weet!

JANINE : *(stormt binnen door de open gangdeur.)* Meneer De Neucker!

RIK : *(tegen de kelner)* Blijf nog maar even.

JOS : Juffrouw Wouters! Uw man is nog altijd razend.

JANINE : De Eerste Minister ook, vrees ik.

RIK : Mens toch!

KELNER : Ik denk niet dat er hier voor de Eerste Minister nog plaats is.

(Rik en Jos kijken de kelner kwaad aan.)

JOS : Wat is er GEBEURD, Juffrouw Wouters?

JANINE : Wel, toen ik daar aankwam was het debat uit de hand aan het lopen en heel het Parlement stond op stelten.

RIK : Maar wat is er GEBEURD?

JANINE : De Premier begon zich een beetje zenuwachtig te maken. Toen stond er bij de VLD iemand recht en die riep: "Spijtig dat de Eerste Minister z'n schoothondje hier niet is om hem te beschermen."

RIK : Z'n schoothondje?

JOS : Dat bent u, Meneer De Neucker.

(Rik kijkt kwaad naar Jos)

JANINE : En natuurlijk, toen de Eerste Minister zag dat ge d'r niet waart, begon hij te koken. Ik geloof zelfs dat hij de fractieleider tegen zijn schenen heeft gestampt.

JOS : Oh, Meneer De Neucker!

KELNER : Nu wordt het warm, hè?

RIK : Zwijgen!

JANINE : Luister, ik moet terug. Als ze bij de VLD weten dat ik u verwittigd heb, vlieg ik met m'n klikken en klakken buiten.

RIK : Je bent een engel. We zijn alletwee weg. *(Rik wil vertrekken maar Jos pakt hem vast)*

JOS : Nee! Ga maar alleen, Juffrouw Wouters. Meneer De Neucker komt over twee minuten. Maar eerst moet hij nog iets afhandelen - HIER!

(Jos beweegt zijn vinger snel heen en weer, waarbij hij toevallig naar Rik z'n kruis wijst. Eigenlijk wil hij naar de kast wijzen zonder dat de anderen het merken. Rik en Janine kijken niet-begrijpend naar zijn wilde gebaren. De detective komt op uit de slaapkamer en wijst dramatisch naar Rik.)

DETECTIVE : Hey! *(Iedereen kijkt naar de Detective.)* Nu weet ik waarom ik naar het Albert I-Hotel moest komen... *(Rik, Jos en Janine wisselen snel een ongeruste blik en kijken dan terug naar de Detective)* ... maar nu ben ik het weer vergeten.

RIK : Ga een beetje liggen. *(duwt de detective de slaapkamer in)*

JANINE : Wat doet die privédetective nu in uw slaapkamer?

RIK : Geen paniek. Jos lost dat probleem wel op.

KELNER : *(tegen Jos)* Is uw broer Fred een privédetective?

JOS : *(Kijkt kwaad naar de kelner. Smeekt hem)* Ga weg!

RIK : *(tegen Jos)* Ga je broer die pilletjes geven, Jos. Wij moeten terug naar het Parlement!

(Rik neemt Janine bij de arm. Jos grijpt Rik vast.)

JOS : Maar eerst moet ge iets AFHANDELEN. *(Hij herhaalt zijn vingergebaar in de richting van Rik z'n kruis. Rik slaat op zijn hand.)*

RIK : Ik houd een korte toespraak, ik roep een paar scheldwoorden naar die van de VLD en ben op tien minuten terug.

JOS : *(pakt Rik vast)* Op tien minuten kan de wereld vergaan!

(De detective komt terug en wijst naar Janine.)

DETECTIVE : Jongedame, ik ken u toch.

(Rik en Janine wisselen een korte blik)

JANINE : *(opgewekt)* Ik denk van niet.

DETECTIVE : Uw gezicht is heel familiair.

JOS : Ze is helemaal héél familiair.

KELNER : Hoe weet u dat? U hebt nog geen tijd gehad om het te controleren. *(Hij gniffelt)*

(Jos kijkt kwaad naar de kelner.)

DETECTIVE : *(tegen Janine)* Ik ken u van ergens, ik weet het.

RIK : Natuurlijk. Zij is de vrouw van Dokter Lecompte.

KELNER : *(kijkt rond)* Dokter Lecompte?

(Jos slaat hem tegen zijn hoofd; dan glimlacht hij en geeft aan de anderen de indruk dat hij de kelner z'n haar aan het fatsoeneren is.)

DETECTIVE : *(tegen Rik)* En gij zijt zeker dat mijn naam niet "Jef" is?

RIK : Zeker.

DETECTIVE : "De Neucker", dat kan toch ook niet.

KELNER : Godverdomme!

(Rik, Jos en Janine kijken kwaad naar de kelner.)

RIK : *(tegen de kelner)* Stap het af.

DETECTIVE : En het is verdomd raar, Rik, maar ik heb niet het gevoel dat ik uw broer ben.

KELNER : Is hij de broer van MENEER DE NEUCKER?

(Jos slaat hem tegen z'n hoofd. Hij glimlacht naar de anderen, en fatsoeneert de kelner z'n haar)

RIK : Breng Johannes naar de slaapkamer, dokter.

KELNER : Johannes? Ik dacht zijn naam...

(De kelner stopt in het midden van zijn zin en, voor Jos iets kan doen, geeft hij zichzelf een slag tegen zijn hoofd. Ze bekijken hem allemaal. De kelner glimlacht en fatsoeneert zijn haar.)

RIK : *(nadrukkelijk)* Dokter, breng alstublieft Johannes naar zijn bed en geef hem zijn slaappillen! *(Tegen Janine)* Kom.

JOS : *(grijpt Rik vast)* Meneer De Neucker, ik ben veel ongeruster over... *(Jos herhaalt zijn vingergebaar richting kast ter hoogte van Riks kruis. Rik slaat op zijn hand.)*

RIK : *(onderbreekt)* We zijn ALLEMAAL ongerust, dokter. Blijf dan bij de patiënt tot hij vredig ingeslapen is.

DETECTIVE : En die dokter staat mij ook niet aan, Rik.

JOS : *(grimmig. Tegen Rik)* Wel, er zijn hier veel mensen die mij niet aanstaan. *(Jos duwt de detective de slaapkamer binnen)*

RIK : *(nadrukkelijk)* En maak dan hier de kast leeg en in 650 het bed! Ik kom terug zo gauw ik kan. *(Rik wil vertrekken maar de kelner houdt hem tegen.)*

KELNER : Wacht 'ns, Meneer De Neucker! Zijn *(hij wijst naar Jos)* broer is ook uw *(hij wijst naar Rik)* broer, hoe kan dat?

RIK : We hebben allemaal dezelfde moeder maar Jos en Fred en Bert hebben een andere vader dan ik.

(De kelner kijkt naar Jos. Jos laat zijn hoofd tegen de muur rusten en snikt. De kelner gaat naar Jos en tikt hem op z'n schouder.)

KELNER : Momentje, hoe is uw verhouding met Meneer De Neucker dan?

JOS : *(nadrukkelijk. Tegen Rik)* Uiterst gespannen.

RIK : *(tegen Jos)* Jos, ga Fred verzorgen!

JOS : Goed! Maar ik ben heel blij dat Fred, Bert en ik een andere vader hebben! *(Jos af in de slaapkamer)*

JANINE : Vooruit, Meneer De Neucker. Of de Premier wordt zot.

RIK : Juist. *(Tegen de kelner)* Jij kan het hier wel de baas tot ik terug ben, hè Gustaaf?

KELNER : Oh, ja, want er zal hier nog veel te verdienen zijn, denk ik.

JANINE : Haast u, Meneer De Neucker. *(Ze doet de deur open om weg te gaan maar slaat ze weer dicht.)* Ronnie!

RIK : Ronnie! *(tegen Janine)* Raam!

(Rik duwt de kelner opzij en slaat hem daarbij met zijn hoofd tegen de kastdeur.

Rik sprint naar het raam en gaat af langs het balkon richting Jardin achter.)

KELNER : Is Ronnie bij de goeien of bij de slechten?

JANINE : Bij de concurrentie!

(Janine duwt de kelner opzij en slaat hem daarbij opnieuw met zijn hoofd tegen de kastdeur. Er wordt op de gangdeur geklopt.)

KELNER : Ik kom. *(Hij gaat de deur opendoen)*

JANINE : *(loopt terug naar de kelner)* De deur niet opendoen!

(Het is te laat: Ronnie stapt de kamer binnen, met alleen een handdoek om, en zijn schoenen aan. Zijn haar is druipnat. Janine geraakt niet meer tot bij het raam, dus doet ze de kastdeur open (we zien de half-bewusteloze Christine met een gelukkige uitdrukking op haar gezicht aan de kledingroede hangen) en Janine stapt in de kast. Op het moment dat de kastdeur dicht gaat, komt Ronnie verder de kamer in, met een dreigende blik. De kelner bekijkt hem van kop tot teen.)

KELNER : *(doodleuk)* Goeienavond, Meneer. Zoekt u het zwembad?

RONNIE : Ik ben erin gevallen.

KELNER : *(knikt)* Ik neem aan dat u hier een kamer hebt. Het zwembad is alleen voor hotelgasten.

RONNIE : *(onheilsPELLend)* Waar is Meneer De Neucker?

KELNER : Ah, die is een seconde geleden buiten gegaan.

RONNIE : Ik ben hem niet tegengekomen.

KELNER : Nee, hij heeft de gewone uitgang genomen, door het raam.

RONNIE : *(windt zich op)* Wel, ik zoek zijn kabinetschef, Jos Debock!

KELNER : Ah, ja, Meneer Debock. Die was hier ook nog, een seconde geleden.

RONNIE : In deze kamer?

KELNER : Ja.

RONNIE : Was er een jonge vrouw bij?

KELNER : Inderdaad. Zijn kersverse echtgenote.

RONNIE : Zijn kersverse echtgenote?!

(Ronnie barst in tranen uit, valt op zijn knieën en grijpt de kelner om zijn middel

vast. De kelner weet niet wat hem overkomt. Moet hij Ronnie nu troosten of niet? Ten slotte, om toch maar niets verkeerd te doen, legt de kelner zijn handen op zijn eigen hoofd.)

KELNER : Ja. Eigenaardig, de familie Debock en Meneer De Neucker zijn allemaal verdwenen toen ze de naam "Ronnie" hoorden.

RONNIE : Juist! (*Hij gaat naar het raam*)

KELNER : Als ik één van hen tegen het lijf loop, Meneer, moet ik dan zeggen wie er aan de deur geweest is?

RONNIE : Ja, Ronnie! *(Hij klautert door het open raam)*

KELNER : Juist. Ronnie. (*Z'n frank valt*) Ronnie?!

RONNIE : *(steekt zijn hoofd terug naar binnen)* Wat is 't?

KELNER : Wacht 'ns.

(Er gebeurt even niets en dan komt het raam met een slag naar beneden op Ronnies nek.)

RONNIE : Ohhh!

KELNER : Oeioeioeioeioeioeioei! *(De kelner trekt de gordijnen dicht en klopt dan op de kastdeur. Roept:)* De slechte is van zijn paard gevallen.

(Janine komt uit de kast. We zien Christine die de kledingroede omklemt.)

JANINE : *(doet de kastdeur dicht. Tegen de kelner)* Merci. *(Ze loopt naar de gang en blijft dan staan)* Oh, ik weet niet of iemand het weet maar er hangt een madam in de kast.

KELNER : Een madam?

JANINE : In een négligé.

KELNER : Oh, DIE madam. Dat is toch uw moeder? (*Janine wil iets zeggen, maar ze besluit dat ze geen tijd heeft en ze gaat af. De kelner haalt zijn rekeningboekje boven en een potlood. Schrijft. Tegen zichzelf*) Voor het elimineren van één van de slechten: vijfhonderd frank. (*De kelner gaat af in de gang, en doet de deur dicht.*)

RONNIE : *(Een verdwaasde Ronnie doet de gordijnen open.)* Godverdomme mijn kop!
(Hij maakt zich los van onder het raam) Dat varken van een Debock! *(Hij*
vertrekt richting gang, maar blijft staan als hij de telefoongidsen onder het

tafeltje ziet.) Natuurlijk, Debock z'n thuisadres! (Begint in het telefoonboek te bladeren, en op dat moment komt Jos op z'n tenen uit de slaapkamer. Jos doet voorzichtig de deur dicht, loopt vlug naar de kast, zonder dat hij Ronnie ziet. Vindt het nummer) Jos Debock!

JOS : *(gilt) Ahhh! (Hij slaat de deur van de kast dicht)*

RONNIE : *(leest) Nymfenlaan 25, Watermaal-Bosvoorde.*

(Jos draait zich om, er zorg voor dragend dat de kastdeur goed dicht is. Ronnie gooit de telefoongids neer en gaat naar de gangdeur.)

JOS : *(ongerust) Wat gaat ge doen, Ronnie?*

RONNIE : Ik ga naar Debock z'n huis.

JOS : Nee, ik ben niet thuis! Ik wil zeggen HIJ is niet thuis. Hij is in het zwembad, dat weet ge toch.

RONNIE : De enige die hier in het zwembad is geweest, dat ben ik! Hij is er tussenuitgeknepen, de leperik. *(Hij doet de deur open en wil weggaan, maar Jos grijpt hem vast en trekt hem terug de kamer in.)*

JOS : Nee!

RONNIE : Laat mij los, Dokter Lecompte!

JOS : Alstublieft! *(Jos valt op zijn knieën en grijpt Ronnies handdoek.)*

RONNIE : Ik ga naar Debock z'n huis!

(De manager komt woedend binnengelopen. Hij zoekt Jos en blijft stokstijf staan als hij hem op z'n knieën voor Ronnie ziet zitten, terwijl hij aan zijn handdoek trekt.)

JOS : Nee! Nee, alstublieft! Alstublieft, alstublieft, alstublieft!

RONNIE : Laat mij los!

JOS : Nee, Ronnie, laat me niet alleen! *(De manager reageert)* Ronnie, alstublieft! Niet weggaan.

RONNIE : Ik ga hem geven waar hij naar gevraagd heeft!

(De manager reageert)

JOS : Nee! Blijf bij mij, Ronnie!

MANAGER : Stop!

JOS : Ahhh! *(Jos valt op zijn gezicht, laat Ronnie los, die zijn handdoek weer op zijn*

plaats brengt. Jos blijft op zijn knieën zitten.)

MANAGER : U verlaat dit hotel, of ik roep onze bewakingsagent en ik laat u wegbrengen met handboeien aan!

JOS : Goed gezegd.

MANAGER : *(tegen Ronnie)* En als Ronnie het hotel niet direct verlaat...

RONNIE : Ik ben al weg. *(Ronnie stapt Jos voorbij, maar Jos, nog altijd op zijn knieën, grijpt Ronnies handdoek langs achter vast.)*

JOS : Nee, alstublieft! *(Jos trekt aan de handdoek en Ronnie probeert hem op te houden.)*
Alstublieft, Ronnie, Ronnie!

MANAGER : Is het nu gedaan! *(Hij geeft een klap op Jos z'n hand)* Dat is stout! Is 't gedaan, zeg ik! *(De manager gaat tussen de twee in staan om hen uit elkaar te halen, maar Jos, die denkt dat het Ronnie is, trekt aan de Manager z'n broek. De broek valt op de manager z'n enkels)* Ahhh!

(De detective komt op uit de slaapkamer. Hij heeft nu een pyjama aan, maar nog altijd de bolhoed op zijn hoofd. Hij is klaarwakker.)

DETECTIVE : Ik heb het!

JOS : Ahhh!

(Het groepje van drie maakt zich los: Jos valt voorover, de Manager trekt zijn broek op en Ronnie brengt zijn handdoek terug op z'n plaats.)

MANAGER : *(wijst naar de detective. Tegen Jos)* U had gezegd dat hij weg was!

DETECTIVE : Backx! Dat is mijn naam. Backx!

JOS : Terug naar uw bed!

MANAGER : Hij blijft hier niet! *(Tegen "Dove Fred", roept)* U moet naar een tweede trouwfeest.

DETECTIVE : *(Reactie van de detective)* Ik ben al vijftien jaar getrouwd met Mevrouw Backx!

MANAGER : Ik haal de Bewakingsdienst! *(De manager gaat af langs de gang, in gevecht met zijn broek.)*

JOS : *(tegen Ronnie)* Trek u maar niks aan van die arme Johannes.

RONNIE : Johannes kan ze kussen.

DETECTIVE : Nee, JEF BACKX.

RONNIE : *(z'n frank valt)* Jef Backx?

DETECTIVE : Dat ben ik.

RONNIE : Momentje! *(Hij neemt de detective z'n hoed af. Verbluft; tegen Jos)* Die gast is mijn privédetective. Wat is daar verdomme mee gebeurd?

JOS : *(luchtig)* Niks voor zover ik weet.

DETECTIVE : *(wijst)* Gij zijt Ronnie Wouters!

RONNIE : Ik weet verdomme wel wie dat ik ben.

DETECTIVE : Mevrouw Wouters!

(Jos kijkt ongerust.)

RONNIE : Weet gij waar mijn vrouw is?

DETECTIVE : Oh ja. *(Hij wil iets zeggen, maar geeuwt dan en zakt ineen op de grond)*

JOS : Mijn patiënt had in bed moeten liggen.

RONNIE : *(stapt met één been over de Detective)* Hou u erbuiten, Dokter Lecompte.

JOS : Natuurlijk.

DETECTIVE : Ik zie alles onder uw handdoek, Meneer Wouters.

RONNIE : *(knielt woedend neer en grijpt de detective beet.)*: Waar is mijn vrouw?

DETECTIVE : *(plots helder)* Raam!

RONNIE : *(houdt op met de detective heen en weer te schudden en kijkt naar het raam.)*

Is mijn vrouw door het raam gekropen?

DETECTIVE : *(gaat naar het raam)* Ja, het raam.

RONNIE : Okee. *(Hij vertrekt naar het raam)*

DETECTIVE : Hey, nu weet ik alles weer!

(Ronnie blijft staan en draait zich om. Jos kijkt wanhopig. De detective doet zijn mond open om te spreken, maar geeuwt dan en nestelt zich weer gezellig op de grond aan de Jardinkant van de canapé, met zijn hoofd erop. Ronnie doet het raam open en stapt erdoor.)

RONNIE : *(tegen Jos)* Okee, eerst ga ik mijn vrouw zoeken en dan sleep ik haar mee naar Debock z'n huis.

JOS : Dat is toch niet nodig, Ronnie!

RONNIE : *(steekt zijn hoofd terug door het open raam naar binnen)* 'k Zal ze alletwee 'ns goed onder handen nemen!

JOS : In dat geval, Ronnie, wacht 'ns eventjes!

(Er gebeurt even niets - het raam komt NIET naar beneden.)

RONNIE : Hewel, wat is 't?

JOS : Euh...

(Jos aarzelt en kijkt naar omhoog, stampt dan op de vloer in de hoop dat het raam dan naar beneden komt. Dat gebeurt niet. Ronnie wacht nog altijd tot Jos iets zegt. Jos aarzelt, stampt nog 'ns en demonstreert dan een paar karate bewegingen. Ronnie kijkt stomverbaasd toe. Het raam komt nog altijd niet naar beneden.)

RONNIE : *(ten slotte)* Godverdomme zeg! *(Ronnie af Jardinkant van het balkon.)*

(Jos draait zich weg van het raam, woedend omdat het niet gevallen is - het raam komt met een slag naar beneden op Kaats hoofd. Jos draait zich om en kijkt er kwaad naar. Kaat, met een handdoek om, verschijnt aan de Courkant van het balkon. Ze tikt op het raam. Ze heeft de kleren van Christine in haar hand. Jos doet het raam open maar laat haar niet binnenstappen.)

JOS : Verpleegster Engelen, ik had u gezegd in suite 650 te blijven.

KAAT : *(kwaad)* Ik vind deze kleren, mooi op een hoopje, voor het bed.

JOS : *(neemt de kleren)* Die zijn van Mevrouw De Neucker, dank u. *(Z'n frank valt)* Waar zijn UW kleren?

KAAT : Mooi op een hoopje voor het bed! Ik neem aan dat Mevrouw De Neucker weggaat.

JOS : Uiteraard.

KAAT : En die secretaresse?

JOS : Die is al weg. Wacht op mij hiernaast.

KAAT : *(ziet de detective)* Wie is dat?

JOS : Hij hier? Oh, hij is in de prijs inbegrepen. Ga terug, Kaat. Ik regel het wel met Mevrouw De Neucker. *(Hij draait zich om richting kast, en ineens komt het raam met een slag naar beneden. Jos staat een ogenblik aan de grond genageld, en kan zichzelf er niet toe brengen om te kijken. Ten slotte kijkt hij toch.)* Mens toch! *(Er wordt op de gangdeur geklopt.)* Ahhh! *(In zijn schrikreactie gooit Jos de kleren van Christine in de lucht.)*

DETECTIVE : *(gaat rechtop zitten)* Nu weet ik het!

JOS : Mond dicht!

(Jos geeft de detective een klap op zijn achterhoofd en die zakt in elkaar. Er wordt nog 'ns geklopt. Jos doet vlug het raam naar omhoog en trekt Kaat naar binnen. Ze is helemaal versuft.)

KAAT : Mensen mensen mensen toch.

JOS : Oh, godzijdank!

KAAT : Wat is er gebeurd, Jos?

JOS : Hetzelfde als altijd.

KAAT : Jos, wat een kus! *(Ze valt in Jos z'n armen. Er wordt opnieuw geklopt.)*

JOS : *(zeemzoet)* Wie is daar?

RIK : *(af)* Ik ben het, verdorie. Doe de deur open, Jos. *(Jos doet de deur open, en probeert intussen Kaat recht te houden.)* Het debat is een ramp... *(Hij zwijgt als hij Kaat in Jos z'n armen ziet hangen)* Hewel, wie is dat?

JOS : Verpleegster Engelen.

RIK : Jij laat er geen gras over groeien, hè? *(Hij ziet de detective)* Waarom ligt die niet in bed?

JOS : *(kwaad)* Dat 'k het niet weet!

RIK : Hoeveel pillen heb je hem gegeven?

JOS : Eén.

RIK : Eén pil?

JOS : Nee, één fles.

RIK : Luister, ik kan niet hier blijven, dat debat daar wordt een ramp voor de Regering.

JOS : En de toestand hier, die wordt een ramp voor iedereen.

(Het raam komt met een slag naar beneden.)

RIK & JOS : *(samen)* Ah!

(Van het schrikken laat Jos Kaat vallen.)

RIK : Heb je mijn vrouw weggebracht?

JOS : Nee, die hangt nog in de kast. *(Hij raapt de kleren van Christine op)*

RIK : Wat?!

JOS : En zorg dat ze aangekleed raakt. En Ronnie is in het zwembad gevallen en de

manager is op weg naar de bewakingsdienst!

(Rik pakt Christines kleren van Jos af, en doet dan de kastdeur open. Hij trekt Christine uit de kast. Hij gedraagt zich nu als de strenge echtgenoot.)

RIK : Eruit, Christine!

JOS : Erin, Kaat!

(Jos duwt Kaat in de kast. Christine heeft Kaat niet gezien.)

CHRISTINE : *(tegen Rik)* Goeienavond, Rik.

RIK : *(streng)* Doe je kleren aan, Christine, en ga naar huis. *(Hij gooit haar de kleren toe en duwt haar richting slaapkamer, maar ze blijft staan als ze de detective ziet.)*

CHRISTINE : Wie is dat?

RIK : Dat is Jos z'n broer, Fred.

JOS : Oh nee! *(Hij laat zich op de canapé vallen)*

CHRISTINE : Ik wist niet eens dat Jos een broer had?

RIK : Fred komt Jos goeiedag zeggen, en dan gaat hij naar Nieuwpoortbad Bert goeiedag zeggen.

CHRISTINE : Bert?

RIK : Dat is zijn andere broer. En doe nu je kleren aan!

CHRISTINE : *(tegen Jos)* Heb jij TWEE broers?

JOS : *(kijkt kwaad naar Rik)* Drie, maar de derde daar spreek ik niet mee.

CHRISTINE : Wat is er gebeurd met ...euh...Fred?

RIK : Hij heeft teveel gedronken op Jos z'n trouw.

JOS : Mens toch! *(Hij verbergt zijn hoofd in z'n handen)*

CHRISTINE : Jos z'n WAT?

RIK : Ja, Jos is deze morgen getrouwd, hè Jos?

JOS : *(huilend)* Dat zal wel zeker!

CHRISTINE : *(gaat naar Jos)* Jos, jij geslepen vos! *(Jos produceert een nerveus gegiechel.)* En wie is de bruid?

JOS : *(kortaf)* Nieuwpoortbad!

CHRISTINE : Wat?!

RIK : Hij heeft haar leren kennen in Nieuwpoortbad. Haar naam is Cindy. En nu vooruit!!

CHRISTINE : Dan houdt Cindy zich wel erg op de achtergrond. *(Tegen Jos)* Waar IS de

gelukkige?

JOS : *(niet behulpzaam)* Dat ik het niet weet.

CHRISTINE : Wat?

RIK : *(begint wanhopig te worden)* Hij weet het niet EXACT. Ze hebben hier verstoppertje zitten spelen.

CHRISTINE : Verstoppertje?

RIK : Christine, doe nu je kleren aan, en ga naar huis!

(Het raam gaat open en Ronnie komt binnen, nog altijd gekleed in handdoek en schoenen. Rik trekt Christine haastig achter zich.)

RONNIE : Ze is er godverdomme terug vandoor!

RIK : Meneer Wouters, gaat het een beetje, ja?

RONNIE : Nee, het gaat godverdomme niet!

CHRISTINE : Rik!

RIK : Ja, zoetje?

CHRISTINE : Wie is dat?

RONNIE : Dat gaat u niet aan. *(Tegen de detective)* Kom, pak u bijeen. *(tegen Jos)* Kunt ge hem niks geven, dokter? *(Christine, die naast Jos staat, kijkt hem verbaasd aan. Jos aarzelt en besluit dan om rond te kijken, op zoek naar de "Dokter".)* Hé! *(probeert Jos z'n aandacht te trekken)* Dokter Lecompte! *(Christine kijkt weer verbaasd naar Jos. Jos kijkt rond op zoek naar "Dokter Lecompte". Hij staat recht en zoekt onder de canapé. Het raam valt dicht.)*

RIK & JOS : *(samen)* Ahhh!

RONNIE : *(tegen Jos. Verwijzend naar de detective):* Maak hem maar wakker. Ik heb hem nodig als getuige.

CHRISTINE : Als getuige?

RONNIE : Okee, waar hangt mijn vrouw uit? *(Ronnie gaat de slaapkamer binnen.)*

RIK : *(tegen Christine)* Ronnie en zijn vrouw spelen ook verstoppertje.

CHRISTINE : Maar wie is die Ronnie?

RIK : Ronnie is van de kant van de bruid. Hij is getrouwd met één van de nichtjes van Cindy.

JOS : Mens toch! *(Hij gaat naar de canapé en stort in elkaar)*

RIK : Een lieve jongen, die Ronnie.

CHRISTINE : Hij zegt tegen Jos "Dokter Lecompte".

RIK : Juist.

CHRISTINE : Waarom?

RIK : *(tegen Jos)* Ja, waarom, Jos?

JOS : *(staat langzaam recht)* Omdat ik dat ben. Dokter Lecompte! De broer van Fred en Bert en de halfbroer van Pietje-de-Leugenaar! *(Jos maakt een duidelijke hoofdbeweging naar Rik, die hem een ijskoude blik toewerpt.)*

RONNIE : *(komt teleurgesteld binnen, en gooit de deur dicht)* Verdomme waar zit ze!

CHRISTINE : *(lachend)* Het is toch maar om te lachen?

RONNIE : Om te lachen?

CHRISTINE : 't Is toch maar een een spel.

RONNIE : Een spel, Meneer De Neucker! *(Ronnie barst in tranen uit, valt op zijn knieën en grijpt Rik vast.)*

RIK : Maar, maar, laat je gaan en huil maar 'ns goed uit.

JOS : *(huilt)* Dat zouden we allemaal graag doen! *(Hij gaat op de canapé zitten)*

CHRISTINE : Geef Ronnie iets te drinken, Jos.

RONNIE : *(ineens alert)* Jos?

CHRISTINE : Ja. *(Ze wijst naar Jos)* Meneer Debock zal je iets te drinken halen.
(Ronnie kijkt langzaam op naar Jos. Jos produceert een nerveus gegiechel. Ronnie gaat naar Jos toe met ingehouden razernij.)

RONNIE : *(onheilspellend)* Zijt gij Jos De geile Bock?
(Er valt een stilte)

JOS : Pardon?

RONNIE : Zijt gij Jos De geile Bock?

JOS : Ah, De geile Bock, ja.

RONNIE : *(tegen Rik)* Hij rampetampt met mijn Janine.
(Jos begraaft zijn hoofd in zijn handen)

CHRISTINE : Wat?!

RIK : Da's een nieuw soort dans.

RONNIE : Da's een oud soort dans! Hij *(hij wijst naar Jos)* probeert mijn vrouw binnen te

doen.

JOS : Ik probeer niemand binnen te doen.

CHRISTINE : Nee, een slippertje met het nichtje van zijn vrouw, dat is zelfs voor Jos te erg.

RONNIE : Luister, ge moet niet proberen... *(Hij zwijgt)* Het nichtje van zijn vrouw?

CHRISTINE : Uw vrouw is toch een nichtje van Cindy?

RONNIE : Cindy?

RIK : Maar natuurlijk! Jij bent Ronnie WOUTERS! Nu is alles duidelijk!

RONNIE : Ah ja?

RIK : Ja! Zeg het hem, Jos.

(Ze kijken allemaal naar Jos. Die staat daar een ogenblik uitdrukingsloos.)

JOS : *(na een tijdje)* Wel, Ronnie, het zit zo... je vrouw ... die heeft een moeder, hè?

RONNIE : Ja.

JOS : *(zeer beslist)* Goed! *(Jos realiseert zich dat men van hem verwacht dat hij verdergaat)* Wel de moeder van je vrouw die heeft een zuster en die heeft kinderen en één van

die kinderen is een dochter en die heet Cindy en die is vandaag getrouwd met mij.
(Er valt een stilte.)

RONNIE : Ik kan niet volgen.

RIK : 't Is allemaal doodsimpel, Ronnie! Jos heeft je vrouw hier uitgenodigd voor de trouwreceptie.

RONNIE (tegen Jos): En waarom was IK dan niet uitgenodigd?

JOS : 't Was zonder aangetrouwde familie, Ronnie.

RONNIE : Ik zal het 'ns aan Janine vragen.

CHRISTINE : Wie is Janine?

JOS : Geen strikvrage, alstublieft.

RIK : Janine is de vrouw van Ronnie, hè Ronnie?

RONNIE : Ja. *(In zichzelf terwijl hij weggaat)* Ik ben getrouwd met de zuster van een broer en die broer heeft een vrouw en die vrouw heeft een zuster en die zuster heeft een

moeder en die moeder heeft een dochter en die dochter heet Cindy en die is getrouwd met de man die werkt voor Meneer De Neucker. *(Terwijl Ronnie afgaat blijft zijn handdoek aan de deurklink hangen. Even zien we zijn blote achterwerk terwijl hij de gang ingaat. Grote consternatie bij iedereen. Jos neemt de handdoek van de klink en kijkt de gang in. Ronnie is weg.)*

JOS : *(tegen Rik)* Ik hoop dat Ronnie 'ns naar beneden kijkt voordat hij aankomt in Drogenbos.

RIK : Vooruit, Christine, doe nu asjeblief je kleren aan! Ik moet terug naar het Parlement.

JANINE : *(Terwijl Rik naar de deur gaat, komt Janine binnengelopen. Tegen Rik. Dol van vreugde)* Het komt terug goed tussen Ronnie en mij!

RIK : Goed!

JANINE : Ik ben hem juist tegengekomen in de gang en ik zag dat hij echt blij was dat hij mij zag. *(Janine gaat tevreden af en doet de deur dicht.)*

RIK : Dat was Janine. *(Wanhopig)* Christine! Doe je kleed aan en kom dan maar alleen naar de bezoekersgalerij.

CHRISTINE : Nee, ik denk dat ik hier ga blijven, dan kan ik Cindy 'ns zien.

(Rik en Jos staren haar een ogenblik uitdrukingsloos aan, kijken dan uitdrukingsloos naar elkaar, en dan weer terug naar Christine.)

RIK & JOS : *(samen)* Cindy zien?

CHRISTINE : Om haar te feliciteren.

RIK : Schat, Cindy is volop bezig met verstoppertje spelen.

CHRISTINE : Ik wil dat meisje alleen 'ns ZIEN.

RIK : *(alsof hij woedend is)* Maar zij wil jou niet zien! *(Speelt een plotse woedeaanval)* En ik WIL niet dat jij HAAR ziet.

CHRISTINE : Maar waarom niet?

RIK : Omdat ik Cindy niet kan uitstaan! *(Opgewonden)* Het spijt me, Jos, maar ik vond haar een opgeblazen, agressieve trut!

(Daar moet Jos even over nadenken.)

JOS : *(ten slotte)* Wel, IK heb haar graag.

CHRISTINE : *(verbaasd)* Rik! Hoe kun je nu zoiets zeggen.

RIK : Wel, dat is mijn indruk van Cindy. Ze is verdomd lelijk, Jos.

CHRISTINE : Rik!

RIK : Ik neem geen blad voor de mond, Christine.

CHRISTINE : Heb je tegen Cindy gezegd wat je van haar vond?

RIK : Jazeker, hè Jos?

JOS : Ja, hij zei tegen haar: "Jij bent verdomd lelijk, Cindy".

CHRISTINE : Niet te verwonderen dat ze zich heeft verstoppt. Ga haar zoeken, Jos. (*Ze gaat richting slaapkamer*)

RIK : Christine!

CHRISTINE : Vertrek maar al, Rik. Voor de Eerste Minister zijn geduld verliest. (*Christine af in de slaapkamer.*)

RIK : Jos, ik denk dat onze situatie er niet op verbetert.

JOS : Er niet op verbetert! U hebt mij nogal iets aangedaan! En wat moet ik nu doen die arme verpleegster Engelen?!

RIK : Die kan wachten, die zit in de kast.

JOS : Ik moet haar naar huis zien te krijgen! En God weet wat we tegen Mama moeten zeggen.

RIK : Verpleegster Engelen en je Mama, dat is zo erg niet. Maar mijn vrouw gaat hier niet weg voor ze Cindy heeft gezien!

JOS : Dan kan ze verdomme nog lang wachten!

RIK : Moment! Ze KAN Cindy zien!

JOS : Hoe dat?

RIK : Verpleegster Engelen! In de kast!

JOS : (*Het duurt even voor Jos z'n frank valt.*) Ah nee!

RIK : Als Verpleegster Engelen bereid is om hitsig en hevig met jou te vrijen, dan doet ze alles.

JOS : Meneer De Neucker!

DETECTIVE : (*gaat rechtzitten*) Meneer De Neucker!

JOS : Zwijgen! (*Jos geeft hem een patat tegen zijn achterhoofd en de detective zakt in elkaar. Rik duwt Jos naar de kast.*)

RIK : Zeg tegen verpleegster Engelen wat ze moet doen.

JOS : Vindt ge niet dat ge nu al genoeg mensen hebt gekoeinoneerd?

RIK : Jos, de Eerste Minister wacht op mij!

(Er wordt nerveus op de gangdeur geklopt.)

JOS : Hij komt u al halen!

RIK : Kruip erin! *(Hij duwt Jos de kast in. We zien Kaat aan de kledingroede hangen. Rik doet de deur dicht. Zeemzoet)* Wie is daar?

KELNER : *(af)* Uw lievelingskelner. *(Rik doet de deur open. De kelner komt vlug binnen.)*
Ik ben zo vlug als ik kon naar hier gekomen.

RIK : Niemand heeft u dat gevraagd.

KELNER : Nee, maar ik wist dat er een crisis op komst was. Hebt U geen Mevrouw Cindy Debock nodig?

RIK : Hoe weet jij dat?

KELNER : Ik heb aan de deur staan luisteren. *(Hij roept naar buiten)* Kom maar! *(Tegen Rik)* Ogen dicht!
(De meid komt binnen. Ze draagt een kleurrijke maar slecht passende jurk en een hoed met een voile. De kelner trekt haar verder de kamer in en duwt haar in de armen van Rik.)

RIK : *(wijst op de meid)* Wie is dat?

KELNER : Dat was vroeger ons kamermeisje, Maria.

RIK : Wablief?

KELNER : Mevrouw De Neucker gaat hier niet weg voor ze Cindy heeft gezien.
(Tevreden) Wel, mag ik u voorstellen: Mevrouw Cindy Debock.
(De meid glimlacht bedeesd. Rik kijkt ontzet naar de kast.)

RIK : *(in paniek)* Ze moet hier weg, vlug! *(Rik pakt de meid vast, maar: Christine komt binnen vanuit de slaapkamer, aangekleed nu. Rik trekt de meid achter zich.)*

CHRISTINE : *(terwijl ze binnenkomt)* Wel, Jos, heb je haar al... .Oh, jij bent nog niet weg, Rik?

RIK : *(probeert de meid te verstoppen)* Ik wacht nog even op jou, schattebout. *(Rik slaat zijn armen rond Christine en draait haar weg. Tegelijkertijd gebaart hij naar de kelner dat hij de meid uit de kamer moet verwijderen.)*

CHRISTINE : Ik heb je gezegd: ik kom als ik "dag" heb gezegd tegen Jos z'n nieuwe vrouw.

KELNER : *(tegen Rik)* Ziet u wel. *(De kelner duwt de meid naar het midden van de kamer.)*

CHRISTINE : *(ziet de "Bruid")* Oh.

RIK : *(kijkt de kelner kwaad aan)* Zeg 'ns "dag", Cindy! *(Christine is enigszins verrast door Cindy's verschijning. Christine kijkt naar Rik. Zacht)* Ik heb je gezegd dat ze verdomd lelijk was.

CHRISTINE : Rik! *(Tegen Cindy)* Dag Cindy.

RIK : Voila, nu heb je "Dag Cindy" gezegd.

(Jos komt uit de kast met Kaat en gaat naast de meid staan.)

JOS : Zeg nu maar "Dag Cindy".

(Iedereen reageert op zijn/haar manier. Rik sterft bijna.)

RIK : *(toonloos)* Christine heeft juist "Dag Cindy" gezegd.

(Rik wijst naar de meid. Jos kijkt naar haar. De meid steekt haar arm door die van Rik en lacht naar hem. Jos knikt.)

KAAT : Wat gebeurt er, Jos?!

JOS : *(wijst naar Rik)* Vraag het aan de pastoor!

CHRISTINE : *(verwijzend naar Kaat)* Wie is dat nu weer, Jos?

KAAT : Ik ben verpleegster Engelen!

CHRISTINE : Verpleegster Engelen?

RIK : Ze vonden geen bruidsmisje, dus hebben ze maar iets genomen dat erop lijkt. In elk geval, nu heb je Cindy gezien.

CHRISTINE : Ja. *(tegen de meid)* 't Is een grote dag voor jou, Cindy.

(De meid zegt niets en kijkt dan naar de kelner om te zien wat er van haar verwacht wordt. Iedereen kijkt nu naar de kelner.)

KELNER : Cindy kent geen Engels!

(Rik en Jos sluiten hun ogen. Jos valt neer op de canapé, en Rik in de fauteuil.)

CHRISTINE : Geen Engels?

RIK : *(kortaf)* Had jij dat niet tegen Christine gezegd, Jos?

JOS : *(kortaf)* Vergeten.

RIK : *(staat recht)* Cindy is een Spaanse.

KELNER : Cindy is een Italiaanse.

RIK : Half Spaans, half Italiaans.

CHRISTINE : *(tegen Jos)* En jij hebt haar leren kennen in
Nieuwpoortbad, Jos?

KAAT : *(tegen Jos)* In Nieuwpoortbad?

JOS : *(staat recht)* Ja, in Nieuwpoortbad! Op het strand.

RIK : Ze was overgezwommen van Venetië.

KAAT : Van Venetië?

JOS : *(tegen de meid)* Met kelner naar suite 650 gaan, Cindy!

RIK : Ja, we zijn allemaal weg!

(Ze maken zich allemaal klaar om te vertrekken, maar: de manager komt binnen vanop de gang.)

MANAGER : Ik weet niet wat er hier nu weer aan de gang is, maar als deze kamer niet ontruimd is binnen de vijf minuten, dan sta ik hier terug met een bewakingsagent om u allemaal te arresteren. En als u eindelijk vertrekt, Meneer Debock, vergeet dan uw broer niet.

JOS : Ja, natuurlijk. We gaan alletwee naar de trouw van Bert.

KAAT & CHRISTINE : *(samen)* De trouw van Bert?

RIK : De familie Debock is zot op trouwen.

MANAGER : De familie Debock is zot, punt! *(Tegen de kelner. Kwaad en geërgerd.)* En waarom kom ik u hier altijd tegen, Van Bouillon?

KELNER : Puur geluk, denk ik.

MANAGER : *(onthutst, tegen de meid)* En wat doe jij hier in dat kostuum, Maria?!

MEID : Bed. *(Ze maakt een réverence voor de manager)*

CHRISTINE : Maria? Ik dacht dat ze Cindy heette?

JOS : Ja. Cindy Maria.

(Iedereen kijkt naar Jos, die beleefd glimlacht. De manager is geërgerd, grijpt Maria vast en gaat met haar de gang in.)

CHRISTINE : Rik?

RIK : Ja, mijn zoetje?

CHRISTINE : Waarom ging de manager zo kwaad met Maria buiten?

RIK : Dat is een oud Italiaans gebruik.

KELNER : Meneer De Neucker.

RIK : Ja, Gustaaf?

KELNER : Voor mijn honorarium, is dat nog altijd bij Meneer Debock?

RIK : Ja, Gustaaf.

(Jos wil geld uit zijn zak nemen.)

KELNER : *(tegen Jos)* Het gemakkelijkste is een permanente opdracht bij uw bank.

(kelner af)

KAAT : Ik weet niet wat ik tegen uw moeder moet gaan zeggen, Meneer Debock.

JOS : Om te beginnen dat ik de vrouw heb gevonden met wie ik ga trouwen.

KAAT : *(koeltjes)* Ah ja, Meneer Debock?

JOS : Ah ja, verpleegster Engelen.

KAAT : En wie is dat, als ik mag vragen?

JOS : Gij.

KAAT : *(kijkt hem sprakeloos aan)* Ik?!

JOS : Ge zijt schitterend geweest vanavond. *(Hij neemt haar hand in de zijne)*

KAAT : Ge zijt zelf schitterend, Jos.

JOS : Echt waar, Kaat?

RIK : Maar geef haar dan een kus! *(Hij duwt Jos in de armen van Kaat. Jos neemt haar bij de arm en terwijl ze weggaan, valt de handdoek van Kaat op de grond en heel even zien we een glimp van haar blote achterwerk. Zich nergens van bewust, gaan Jos en Kaat af, elkaar diep in de ogen kijkend.)* Dat doet me d'eraan denken!

CHRISTINE : Aan wat?

RIK : 't Gezicht van de Eerste Minister; ik moet ernaartoe!

(Muziek terwijl Rik Christine gejaagd voor zich uit duwt; ze gaan af in de gang.)

D O E K

